Çarşaf

7 NİSAN 1976 250 KURUŞ SAYI: 17

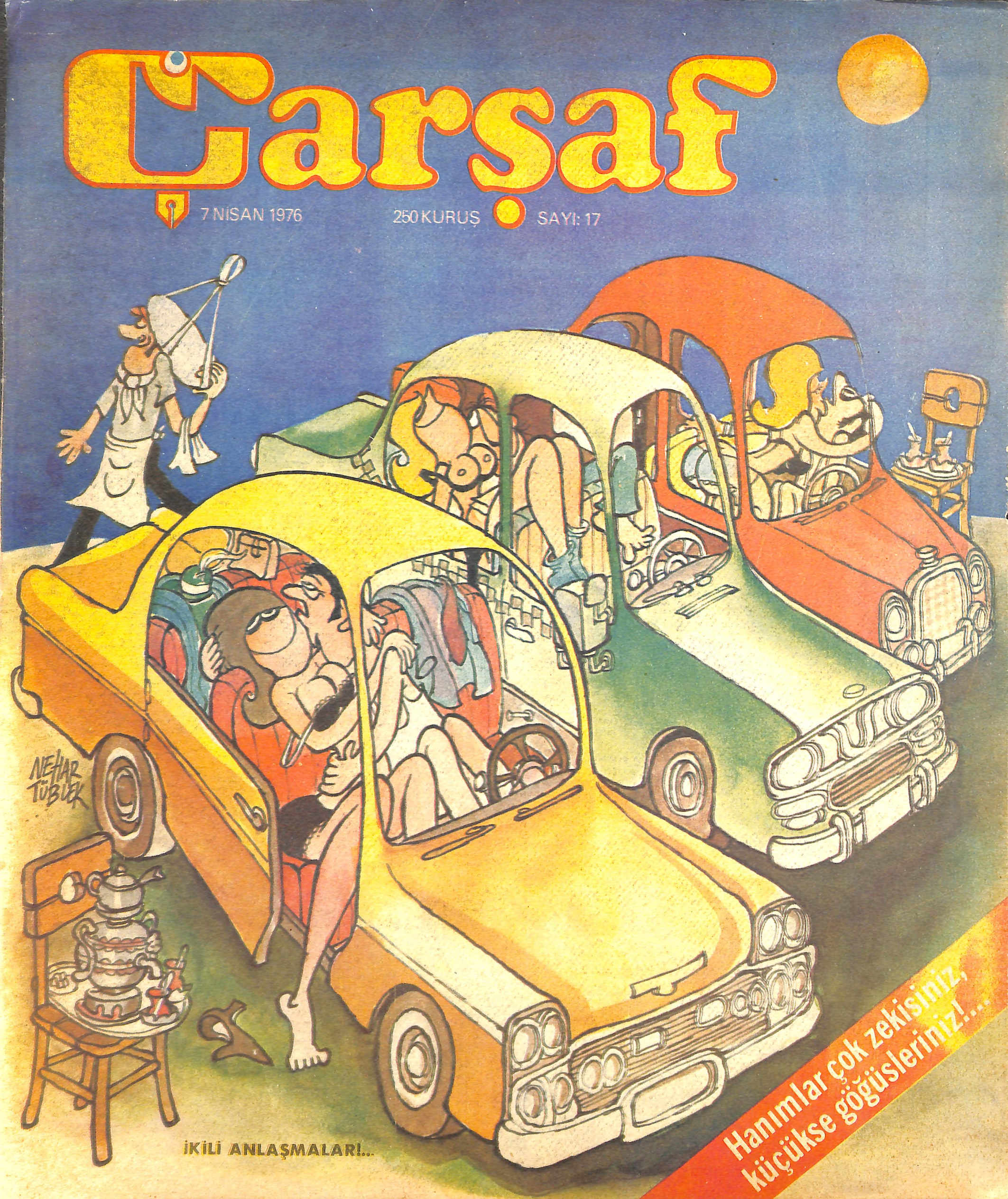

iki kadın

ÇETİN EMEÇ

RESİMLERİNE dikkatle baktım: Yanyana oturmuşlardı... Biri topluca, Ay yüzlü, yay kaşlı, şehlâ gözlü. Henüz gençlik çizgisinde. Üstelik, güzelce de... Öteki esmer, zayıftan çok kuru. Yaşına gelince: Yılların izini yüzünde değil, ellerinde taşıyan. Ve besbelli, bir gülmez sultan...

Uzun bir kanepeye kurulmuşlardı. Daha doğrusu, biri kurulmuştu: Tombulca olanı... Ya komşusu? O, birbirine kenetlenmiş uzun parmakları, dizden topuğa yapıştırılmış gibi bitiştirdiği bacaklarıyle, biraz iğretiydi yerinde. Ayaklarının dibinde de... Hayır hayır, kaniş türünden bir badi köpek değil, bir daktilo makinesi... Eşinin her gittiği yere, dümen suyunda sürüklediği yazı aracı.

Kim mi bu iki kadın? Kişiliklerini sarıp sarmalayan aleladeliğinbütün çizgilerine rağmen iki lider eşi: İlham Callud ve Rahşan Ecevit... Toplucası Libya Başbakanının eşi. Derisi gün geçtikçe iskeletine yapışanı ise, CHP Genel Başkanının hayat arkadaşı...

İKİSİNİN de saçı ananızın, bacınızın gündelik saçıdır. İki tarak atımıyle hizaya gelmiş perçemler, bukleler... Gözlerde, far ve rimelden şöylesine bir esinti. Dudaklarda, belli belirsiz bir ruj çizgisinin soluk kırmızısı.

Özellikle, kıyafetleri dikkatimi çekti. Çekmeyecek gibi de değildi ki... Işte, Rahşan Hanım'ın içi mavi, dışı beyaz kuşaklı iki yüzlü mantosu buram buram konfeksiyon kokuyor. Ve Bayan Ecevit, ancak dizinin üç, beş parmak üstündeki eteğiyle, moda çizgilerine biraz biraz yaklaşıyor.

Ya İlham Hanım'ın subay kaputundan bozmaymış izlenimini veren nefti pardesüsü? İri beyaz düğmeli kahverengi bluzu? Ve o, ekose eteği?... Eminim siz, gündelik kıyafetinize daha çok özen gösteriyorsunuzdur... Onun, bir protokol konuğunu uğurlarken büründüğü kılıkta, belki de çarşı pazar alışverişine çıkmıyorsunuzdur...

Bir ara gözüm, Bayan Callud'un pembemsi şişler taşıyan dolgun avuçlarına takıldı. Evinin tüm işlerini gören bir kadın elinin yıpranmışlığını yansıtan avuçlar... Sıcak sudan, soğuk suya batıp çıkmaktan nasıl da rengini, ruhunu yitirmişler..Derken; küt parmakların ucunda, oje sırı tutmaz olmuş tırnaklara gözüm ilişti: Bunlar mı, bir başbakan eşinin elleri?.. Sanırsınız, ömrü billâh manikür tornasından geçmemişler. Tene, pamuk yumuşaklığı veren güzellik kremlerine hiç bulanmamışlar. Ve, kimbilir kaç yıldır hamur yoğurmuşlar, kıyma mıncıklamışlar, sebze soymuşlar? Bulaşığın yıvışık yağlarına, ihtimal günde üç öğün dalmışlar...

DONÜP, Rahşan Hanım'a baktım; Onda da, iddia ve dağdağaya aynı sırt çevirmişlik... Rahşan Ecevit, evinin düzenini gündelikçisiz, hizmetçisiz, aşçısız yürütür. Ama, "ha" denildiğinde de, lider kocasının omuz başındadır: Miting alanlarında... Dağda, taşta, bayırda... Örgütün en kara gününde. Ve de, parti çatısının şen kahkahalarla çınlayıp, yüreklere kan yerine umut pompaladığı nice mutlu anda...

Şu, dağ yamacında eteğini dikenli tellerde kevgire çevire çevire seğirten kadın, o değil midir? Şu, çitlerin arasından bir ruh gibi süzülüveren de...

Ya, başına oyalı beyaz yemeniler bağlamış, renkleriyle ressam paletine rahmet okutan bayramlık divitinlere bürünmüş köylü kadınları? Çevresini kuşatıp, büyüsünden pay almak istermiş gibi okşadıkları kadın, yine Rahşan Ecevit'ti. Filânca örgütün genel kurul toplantısında konuşan, toplum psikolojisini en iyi şekilde sindirip bir bakıma lider kocaya rota çizen de o... Eşinin noktasız konuşmalarında belki ilk dinleyici; her adımdan önce de, bu adımın çapını, menzilini imanına kadar ölçeni, biçeni...

Rahşan Ecevit ve İlham Callud, kocaları, zirveye ulaştıran itici gücün iki sembolü; zamane politikacısı eşi denildi mi, gösterilecek pek belirgin iki örnektir...

DEMOKRASİYE ilk kucak açtığımız yıllarda, politikada bir süre harem selâmlık düzeni devam etti: Kadın, siyasete karışmazdı. Hele, politikacı karısı hiç. Çok partili hayata geçip hayli mesafe alındıktan sonradır, ünlü isimlerin etiketini taşıyan hanımefendilerin, bu kıran kırana oyunun içinde boy göstermek istemeleri. Yoksa bırakınız Reşide Bayar ile Berrin Menderes'i, Mevhibe İnönü bile ancak son yıllarda yüzünü halktan esirgememeye kendini alıştırabilmiştir. O da, hiç ağız açmamacasına; sorulanlara cevap vermemecesine: Konuşup pot kırmaktansa, sessiz tavırlarla, çevresini hayran bırakmacasına...

Kadını da miting alanlarına sürme; yardımcı unsur olarak kürsüde onun görüntüsünden yararlanma; kolkola kalabalıkların arasına dalma, Amerikanvari politikacılığın getirdiği bir tarzdır. Bu yol, bütün dünyada tuttuğu için değil midir, İnönü'nün o yaştan sonra Mevhibe Hanımıyle el ele görünmeye özellikle dikkat etmesi... Süleyman Bey'in, aslında köşe minderinden hiç kalkmaması fevkalâde isabet olacak Nazmiyanımını siyaset arenalarına sürmesi... Ecevit'in, bir Türk Kennedy'si halinde, Rahşan Hanımıyle kumsallarda sarmaş dolaş yalınayak yürümek tafrasını göze alabilmesi...

Ama bu yolda, altın dişleri ve sprey bombardımanına uğramış boyalı saçlarıyle Bayan Demirel çabuk tasfiyeye uğramış; pek de cana yakın olmadığı halde bir Rahşan Ecevit tipi tutmuştur. Neden?... Tabii olabildiği için... Niçin? Yapmacık ve sunîlik tütmediği için. Ve, köylü kızı Nazmiye Demirel'e rağmen, daha halktan sayıldığı için...

HALK iktidarlarına doğru dolu dizgin yol alındığı şu dönemlerde, bütün dünya yeni politikacı tipi kadar, yeni politikacı eşi tiplerinin de peşindedir. İlham Callud'da kokusunu aldığımız, Rahşan Ecevit'te cömert izlerine rastladığımız bir prototip. Işin Türkçesi, bir tür şeytan tüyü taşıyıcısı.

Bu yüzdendir ki, nice sosyete bebeğinde şimdiden şu görüntüye doğru hızlı yöneliş seziyorum. Dune kadar, durduk yerde servetler çarçur etmeye teşne olan anlayış, artık olur olmaz pahalılıktan dem vurma züppeliğini kendine yakıştırmaktadır. Giderek Rahşan Hanım, İlham Hanım çizgilerine de yaklaşarak...

Dünyanın başdöndürücü akışı içinde, Türk kadını portresindeki, bu hızlı değişme, ibret vericidir. Ve, belki de, yarının Türkiye'sinden bugüne yansıyan ilk mutlu görüntü...

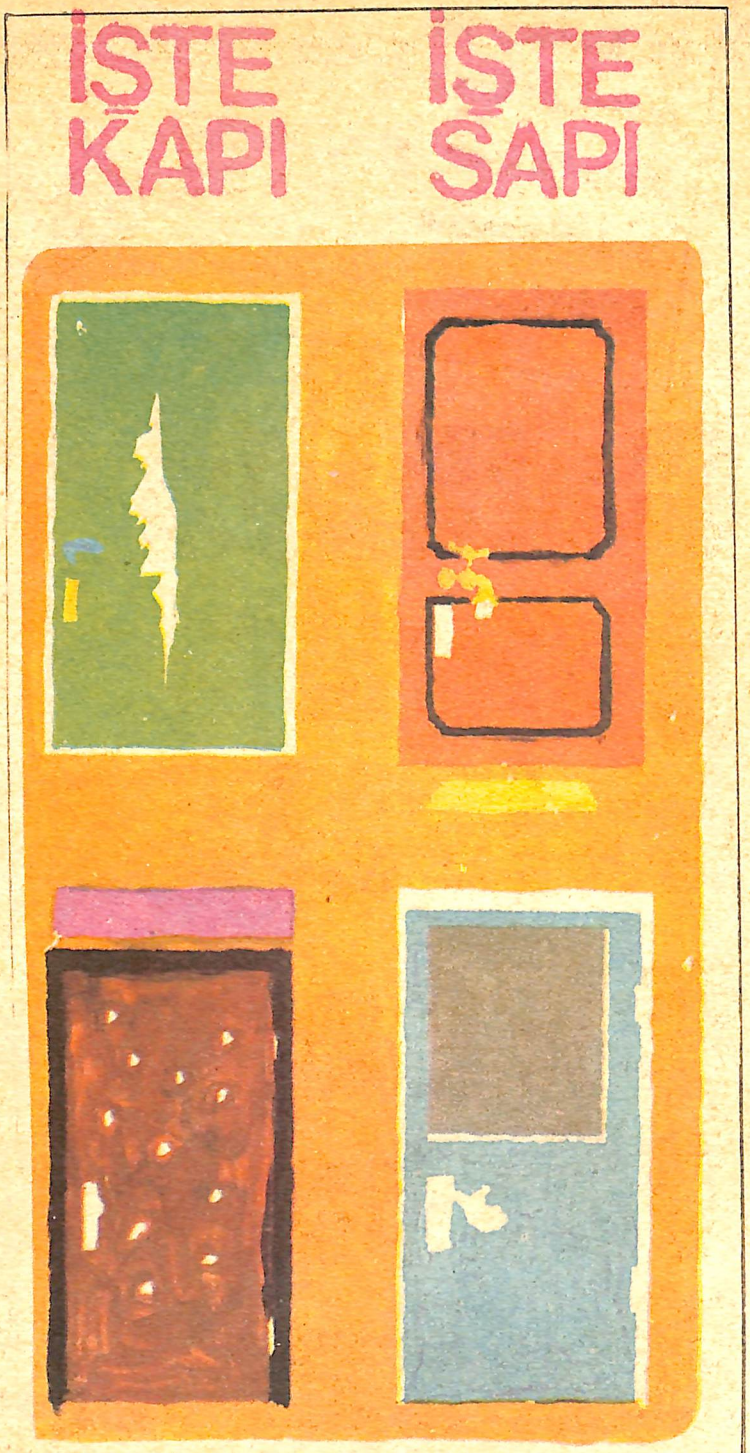

Çarşaf MÜZESİ

ÜÇ BUUTLU KARİKATÜRLER DİZİSİ 17

SEMIH BALCIOĞLU

Fotoğraf: SAYIL EMAN

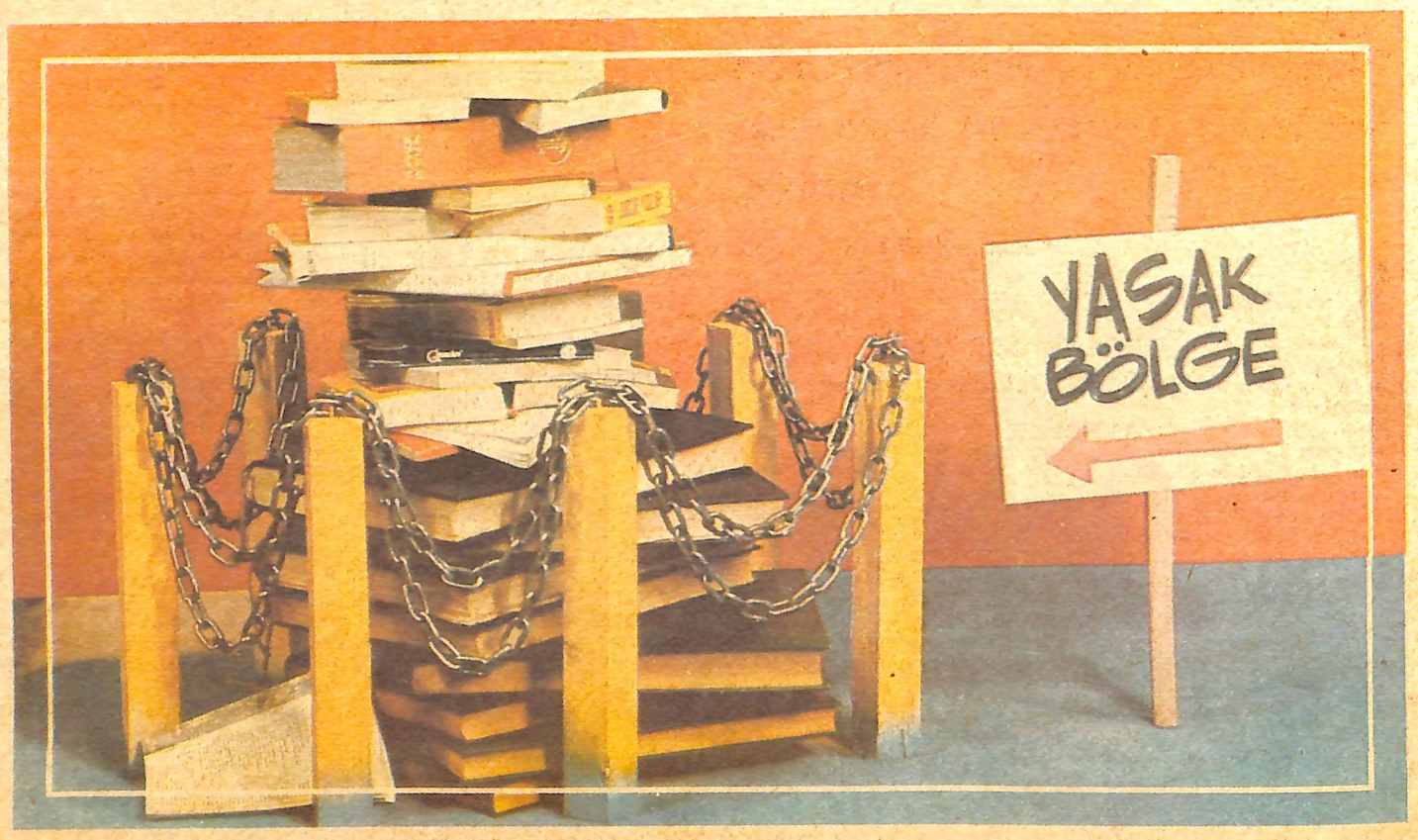

Dolar duvarını aştık, Karamürsel'e ulaştık. Ve, Karamürsel Amerikan Üssüne, bizim ÇARŞAF'la bodoslamadan daldık!...

Çalkala yavrum çalkala... Çalkala Yüzbaşı Barbara!

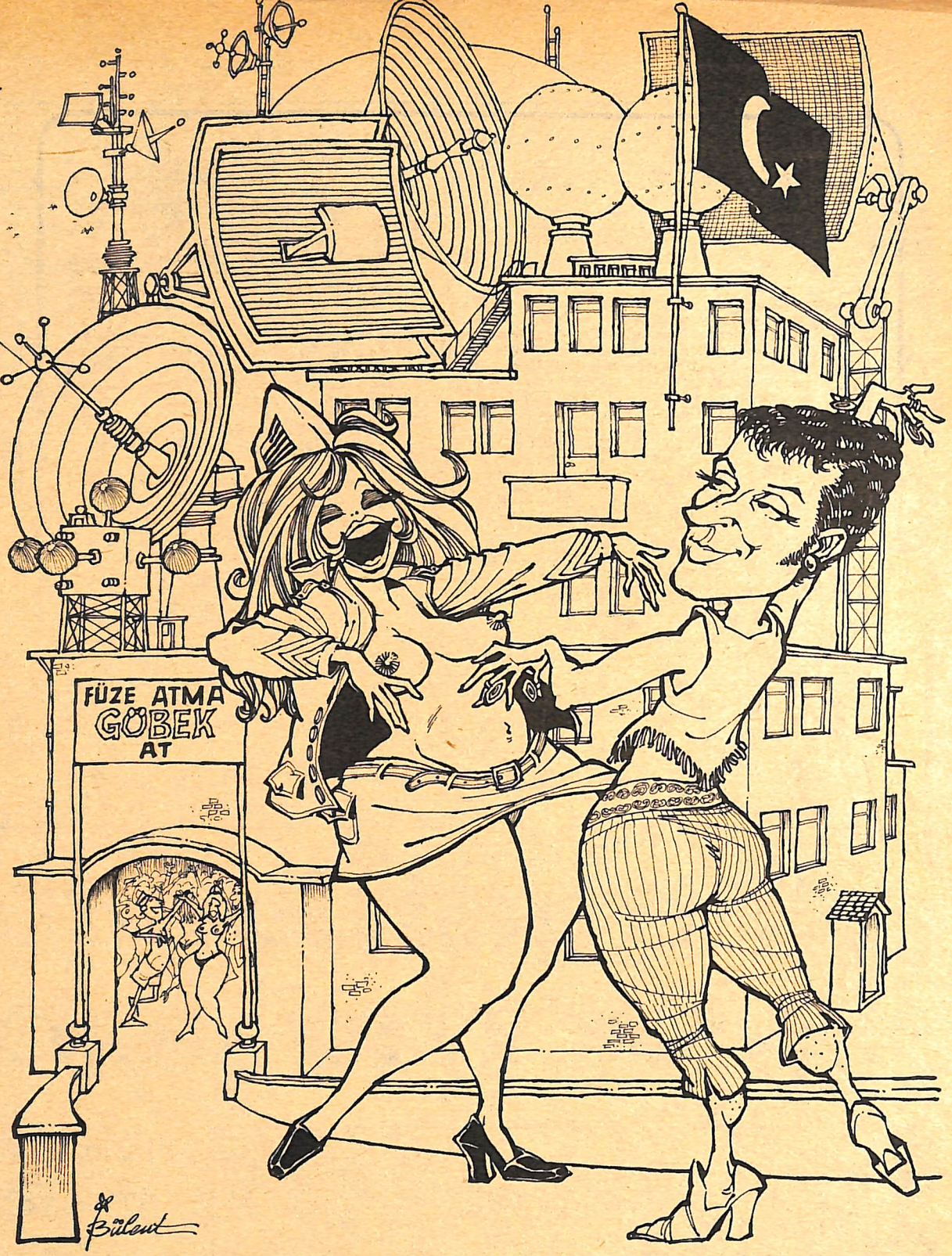

Ve bir ses:

"Haniya da benim elli dirhem pastırmam... New Yorklu'dan başkasına bastıırmam; amaaan..."

Yazan: HİKMET FERİDUN ES

KÖŞEYİ döndük... Kulağımıza bir şarkı çalındı... Seks dolu bir kadın sesi... Son derece bozuk bir Türkçe ile söylüyor:

Haniya da benim elli dirhem pastiyirmammmm,
New Yorklu'dan başkaşina paştiiiyirmaaamm... Vaaay... Vay.
New Yorkluuuuum yürüüüü.... Yürü yavrum yürüüüü...

Ne olmuş şu bizim 40 yıllık "Konyalım..." şarkısına?. Hani Necmeddin Beyin, Konya milletvekili olduğu demlerde, dillerden düşmeyen şu meşhur pastırmalı şarkı?... Konya'yı alıp New York yapan da kim?. Hangi, Hanya'yı Konya'yı bilmez kişi?...

En önemlisi; NATO kuşunun Güney Doğu kanadının en ucundaki, sırlarla dolu bu üs civarında çınlıyor pastırmalı şarkı... Olmaz böyle şey... Önce, askerliğin ciddiyeti ile bağdaşır nitelikte değil... Sonra, şarkı bittiğinde o ne feryatlar... O ne çığlıklar:

Çalkala yavrum çalkala!...
Çalkala Yüzbaşı Barbara!...

Benim bildiğim Barbara kadın ismidir. Hem yüzbaşı, hem Barbara... Sonra da çalkala... Anlayabilirsen anla...

Oysa niyetimiz, şu son günlerde, en çok sözü edilen Amerikan üslerine gizlice girmek... Demir Perde örneği "Dolar Perde"nin ötesine sızmak... Ama içeriye, Amerikan sineğinden gayri sinek bile uçurmuyorlar alimallah... Baktık bir tanıdık: Ünlü dans öğretmeni Şandra... Ve, kızları.

"Ders vermeye gidiyorum ağabey. Amerikan üssüne," dedi.

"Len... Mc. Arthur'ün pabuçlarını mı giydin?... Amerikan üssünde füze dersi mi veriyorsun?..."

"Ayıp ettin ağabey... Füzenin lafı mı olur?. Ben, üsdeki Miss'lere ve Mrs.'lara göbek dersi veriyorum... Bilmiyor musun?. Karamürsel'e, "Little Broadway" diyorlar... Yani Küçük Broadway!... İçerisi gizli bir cennet... Doksan iki genç kadın, hep birden göbek atıyor... Hem de ne atış!. Hepsi süper göbek..."

Biz de göbekçiler arasına karıştık. "Dolar Duvarı"nı aştık... Karamürsel'deki Küçük Broadway'deyiz şimdi...

Önümde bir salonun kapısı açıldı ki, aman Allah!... Ben neredeyim?... Yanlışlıkla gelin hamamına mı girdim?... Yoksa "Kral ve Ben"deki VI. Rama'nın haremine mi?... Sarışın, kumral, kapkara yüze yakın genç kadın, 6/9 nispetinde çıplak olaraktan, hep birden hop hop göbek atmakta... Pala bıyıklı bir Türk emireri, şaşkın şaşkın onları seyretmekte... Sıra sıra göbekler... Nöbetçiler hep tekler... Üs'deki erkek personel, bütün gün çukurlar içinde füze talimi yaparken, kadınlar da büyük Türk otoritelerinden göbek dersleri almakta... Bugün Amerika'da daktilografi, stenografi, şan ve baleden çok Türk çiftetelli ve göbeklerinin kazanç sağladığını duymuşlar da!... Tazeler, Türkiye dönüşü, vatanlarına birer meslekle gitmek istiyorlar: Kollarında bir altın bilezikle!...

Göbekleri atarken öyle vücut hareketleri var ki gerçekten nükleer göbek... Göğüsler sanki birer füze; uçacakmış gibi...

Rus gizli servisinin bir raporunda okumuştum...

"Karamürsel'de, boyuna hoplayan, esrarını çözemediğimiz bir takım yuvarlaklar görüyoruz!.." deniliyordu. Demek, radarla bunları kerteriz ederlermiş... Vay röntgenci Boris vay...

Orta yerde oynayan Barbara namındaki hanım kız -maşallah- yüzbaşı imiş... Allah bağışlasın... Rabbim ne yüzbaşılar yaratıyormuş meğer!... Cilveli de hani... Bizim uzun bıyıklı emirerinin önünde ne çalkalanmalar. Ve şarkı:

Ellerini ver elimeeeee....
Bıyıklarını sar belimeeeee....
Memeeeett... Oh Memeeeet!. Yaktın beni.

Ve arkasından, elinde bir selofan kese dolusu Amerikan fıstığı... Ve dudaklarda meşhur Fıstık Tangosu:

Ben Memeeeti fistik ile....
Ben Memeeeti badeyym ile beslerim..

Ve hop, Mehmet'in ağzına bir fıstık!.. Manikürlü parmakları ile... İnsan yapınca Mehmet gibi askerlik yapmalı ki tam vatanî görev olsun.

Salonda hiç kimse boş durmuyor. Kumandanın kaynanasına kadar... "Boston'un Ufaktefek Taşları" bitiyor, "Aman postman(Postacı)... Ne haber Los Angeles'ten?." başlıyor... Derken Nurhan Damcıoğlu'nun "Kalaycı" kantosu... "Kalaycı!... Kalaycı!... Tenceremi kalaylar mısın?..." Arkasından Şamram Hanımın kantosu: "Haydi kızlar... Gidelim bize... Sucuk yedirem size..." Kantonun burasında, sucuk işaretleri...

Hanımlar terledikçe, masajcılar koşup vücut makyajlarını tazeliyorlar... Göğüslere pudra ve benek halinde ruj... İyi çalkalayanlar karşısında aşka gelenler bastırıyorlar dolarları terli göbeklere, uçları rujlu göğüslere... Kulübün duvarlarında çok güzel vecizeler var: "Savaş yapma, aşk yap... Füze atma... Göbek at...", "Hem füze atarız... Hem göbek atarız...", "Gecede 3 füze karar, 4 füze zarar..."

Burada herkes gönüllü... Nerede ise oynamak, göbek atmak için üstelik para verecekler... Namlı Gazinocular Kralı Kahrettin Kaplan bir bilse bu gizli cenneti... Tek başına, bütün Amerikan üssünü boşaltırdı alimallah...

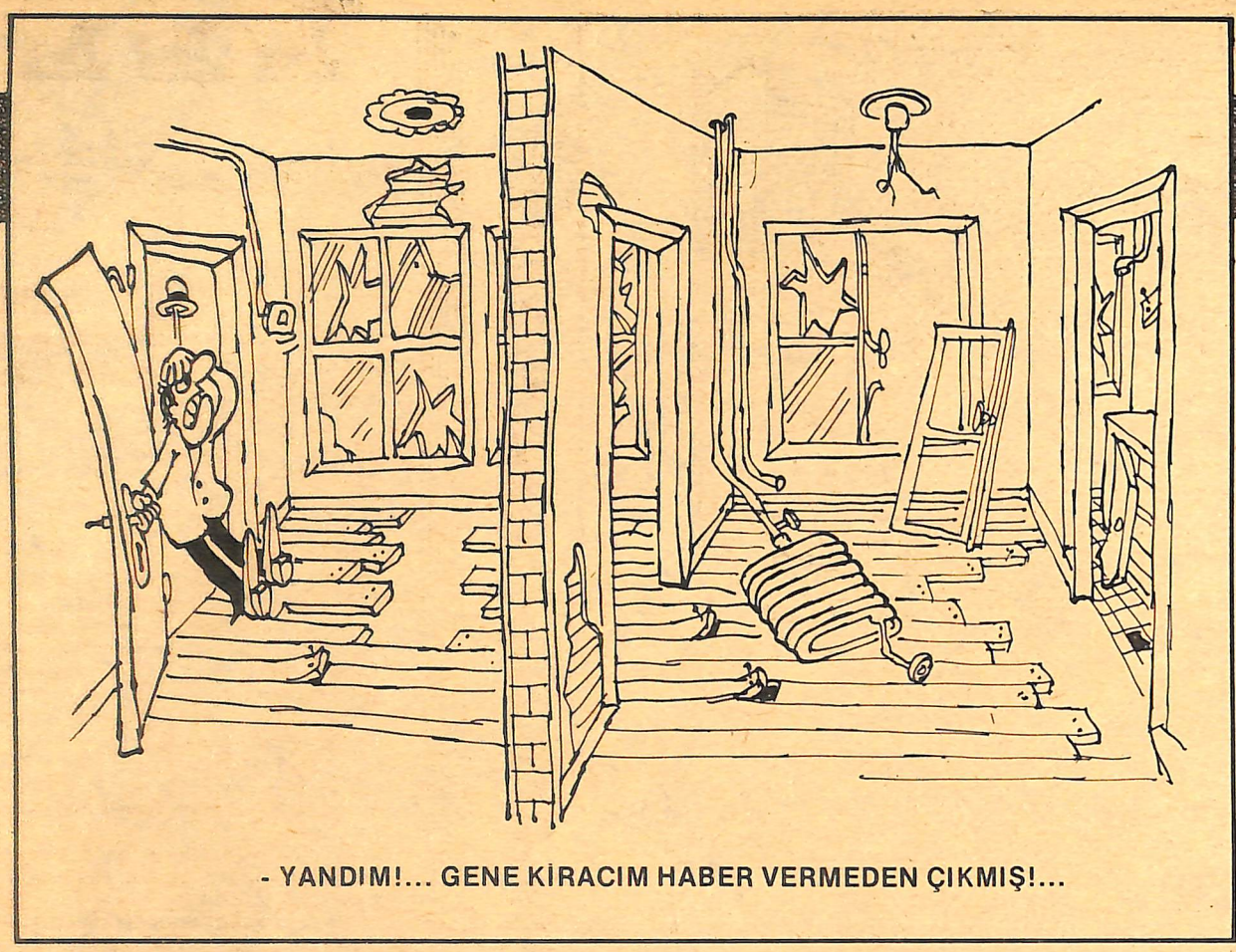

- YANDIM!... GENE KİRACIM HABER VERMEDEN ÇIKMIŞ!...

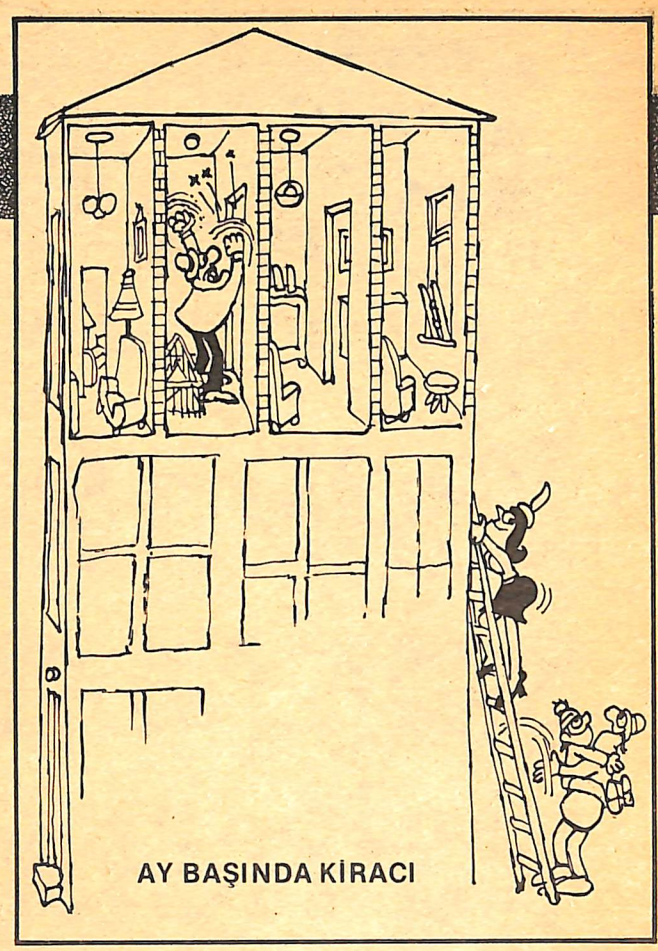

AY BAŞINDA KİRACI

Ev sahibi-kiracı, yok mu bunun ilacı?

Ev kiralamak,satın almaktan daha da zorlaşıyor...
Maaşı yatıran vatandaş gitgide bi hoşlaşıyor...

Çizen: Nehar TÜBLEK

- BAK NE İYİ OLMUŞ DAMI AKTARMADIĞIM, HİÇ OLMAZSA SU DERDİNDEN KURTULDUNUZ!...

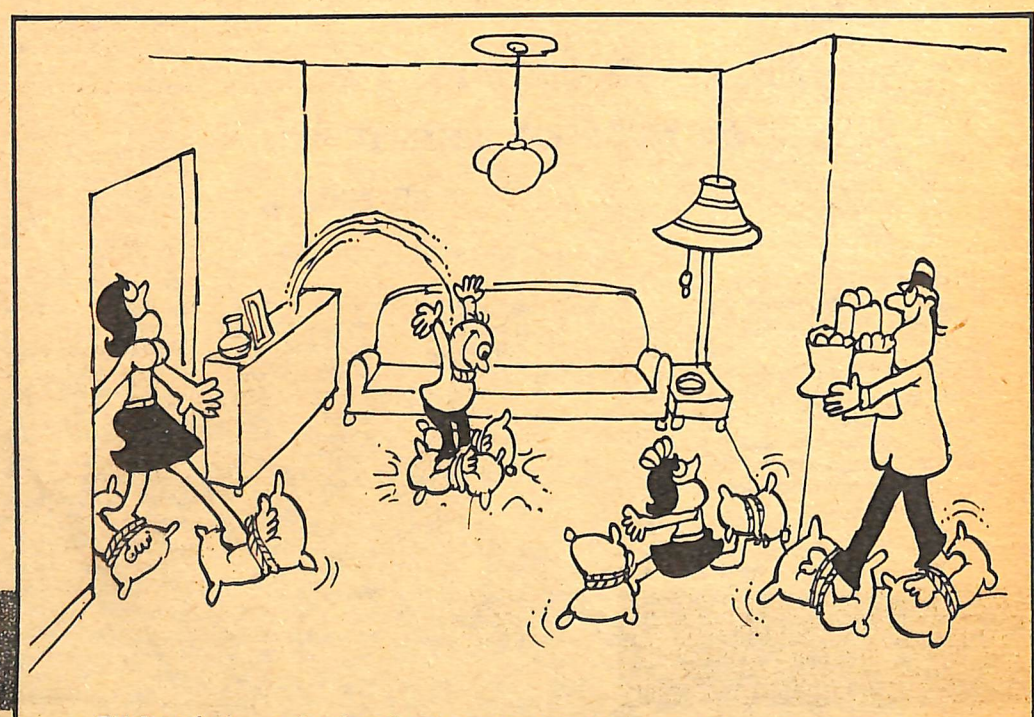

EV SAHİBİ, "GÜRÜLTÜ EDERSENİZ ÇIKARIRIM" DEYİNCE!...

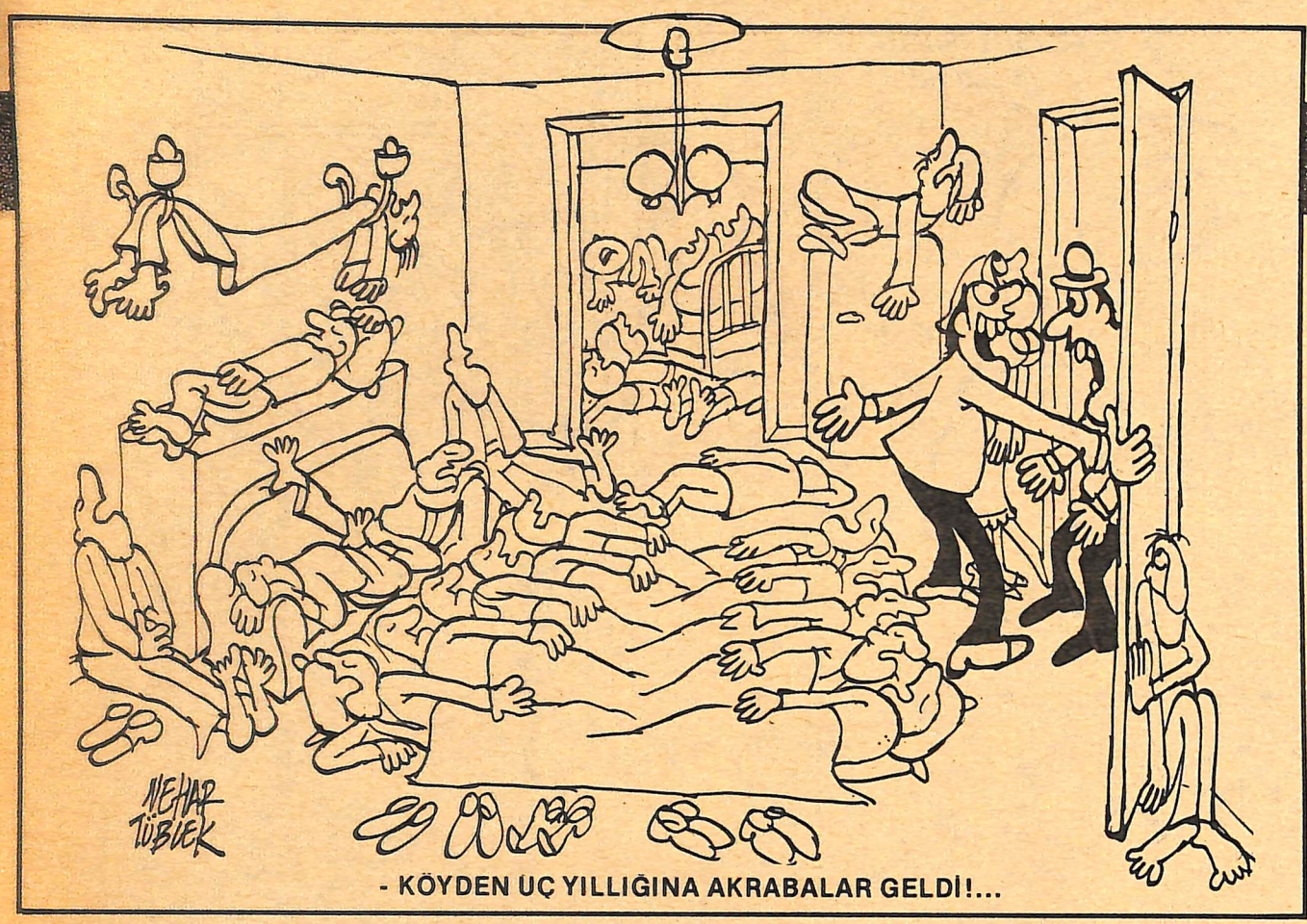

- KÖYDEN UÇ YILLIĞINA AKRABALAR GELDİ!...

- **Çocuk istemem! Varsa Darülaceze'ye bırakın... Çocuğunuz yoksa, sakın yapmayın, tedbirinizi alın!!!**
- Gelen giden istemem, kapıdan görüşün... Kaynanalar, gelininizle usul usul dövüşün!...
- **Döşemenin üstünde eşyanızı sürümeyin... Odadan odaya hızlı hızlı yürümeyin!...**
- Sakın, duvara çivi çakmayın, Yatsıdan önce otomatiği yakmayın, kapıları küüt diye kapatmayın, alt tarafı üç ay kalorifer yanmadı diye yöneticiye çatmayın!!!
- **Kira ödeme günü cehennem olup gitmeyin, 6 ayda bir zam yaptım diye kafamı ütülemeyin...**
- Veee... Evimden taşınırken ne muhterem bir herif olduğumu kimseye açık etmeyin...

Diye tangırdıyan ev sahipleri, piyasada cirit atarken ve milyonlarca kiracının başını sokacak bir yer bulabilme umudu 2.80 yatarken durumu sizin değil; "KİRA TAKDİR KOMİSYONU"nun takdirine bırakıyoruz... Ve yana yakıla, insaflı ev sahiplerini arıyoruz...

- SAĞOLSUN ŞU EV SAHİBİ, BUZDOLABI MASRAFINDAN KURTULDUK!!!

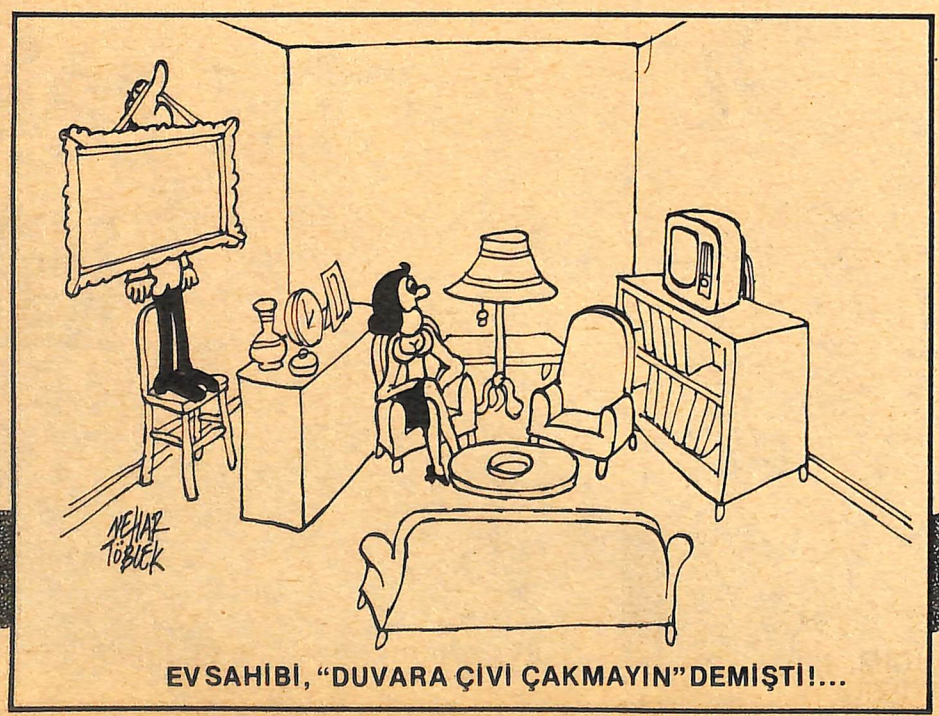

EV SAHİBİ, "DUVARA ÇİVİ ÇAKMAYIN" DEMİŞTİ!...

KARAVANA

Yazan: Hüseyin ZURNA

Bilirkişi nasıl olmalı?..

ÇEŞİTLİ dalların çeşitli bilirkişileri vardır. Örneğin trafik kazalarının bilirkişileri, çöken maden ocaklarının bilirkişileri, çıkan yangınların bilirkişileri, bozuk gıda maddelerinin bilirkişileri...

Bu bilirkişiler içinde en ilginç olanları yazarlarla çizerler için tayin edilen bilirkişilerdir.

Yazarlarla çizerlerin yapıtlarında suç olup olmadığına önce onlar karar verirler.

Bu tür bilirkişilerin nasıl olması gerektiği konusunda bazı önerilerde bulunmak istiyoruz.

Ense göbek yerinde, köpek dişleri keskin, cüzdanı şişkin, kalçası tombul, oturduğu yer de İstanbul olmalıdır.

Çağdaş ölçülerden uzak, beyinsel yapısı susak, ruhu kanserli, arkasında sakladığı eli hançerli olmalıdır.

Suratı kasap süngeriyle silinmiş, namusu cüzzamlı usturasıyle dilim dilim dilinmiş, geçmişi koyu koyu kınalı, ayaklarında da çın çın öten nalı olmalıdır.

Yüzüne:

-Hak tuuu, diye tükürünce, ellerini iki yanına açıp:

-Ya Rabbi şükür, ne güzel yağmur yağdı demeli; yorumları basur memeli, itoğluitliği de, öyle düz ayak değil, gitgide yükselen türden, kademeli olmalıdır.

ÖZGÜR düşünce düşmanı olması yetmez; resmi, heykeli, musikisi, mimarisi ve yazısıyle tüm sanata, düğmük düğmük bir aşağılık duygusuyle kinli, salyaları irinli, salıverdiği zartları da cinli olmalıdır.

Karşısına geçip:

-Ulan ne kahpe, ne alçak kere alçak, ne burun kiri mayasından yuğrulmuş pislik kıymasıymışsın sen, diyenlere, kulaklarını oynatıp dilini çıkarmalı, en ince kemanları oduncu baltasıyle yarmalı, inançsızlık pazarında tef çalan bir sarhoş ve fikir cellatlığından zevk alan bir kodoş olmalıdır.

Belkemiksizliğinin gelişmiş solucanlığında sade Türk yazarlarıyle çizerlerinin ayaklarına dolanması yetmez, Petrark'tan, Lorka'ya, Dante'den, Balzak'a kadar insanlığın tüm çiçekleri üstüne işemeli, evrenin boyutlarınca açılmış gönül kanatlarına her an kezzap dökmiye hazır ve uygarlığın tüm kaymağını cadı tırnaklarıyle durmadan kazır olmalıdır.

Ancak böyle bilirkişilerle demokrasimiz pekleşir, özgürlüğümüz ipekleşir.

Onlar her zaman için emre amadedirler. Parmak işaretiyle çağırmak yeter.

Başka ne diyelim, onlar ki cehennem böceklerinden beterdirler, daha da beter olsunlar, daha da beter...

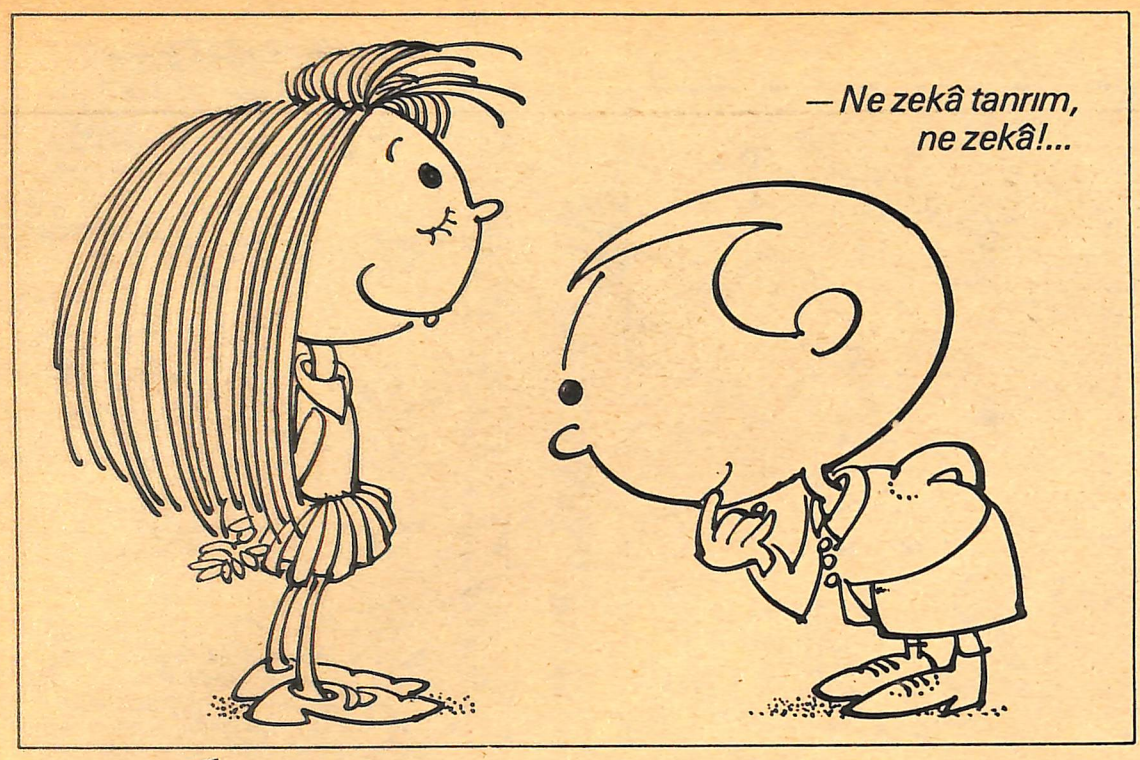

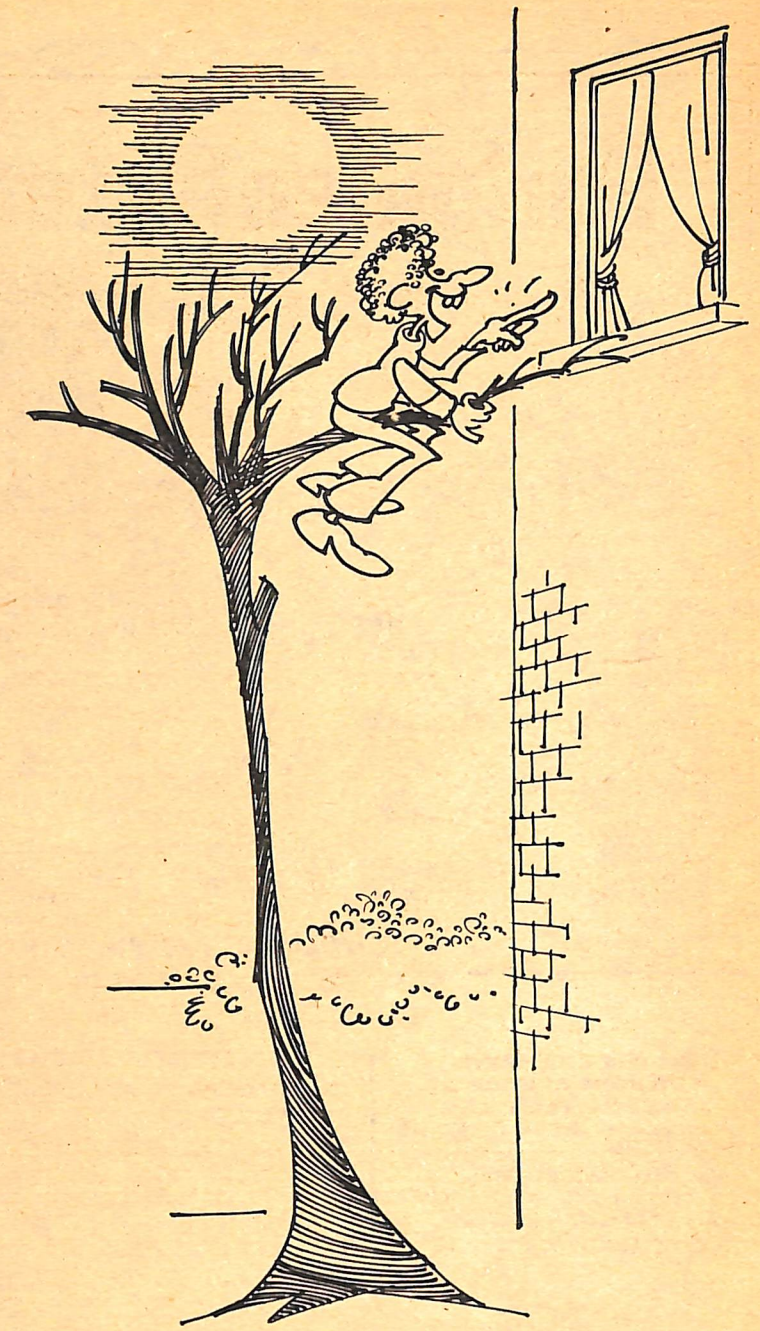

-Yuh be!...Amma aptalmış!...

Hanımlar çok zekisiniz, küçükse

Şimdi n'olur sinirlenmeyin!... "Göğüslerimizi ne karıştırıyorsunuz efems?" falan demeyin.. Ve lütfen dinleyin: Belki göğsünüzden (Ay, pardon!...) gözünüzden kaçmış olabilir. Geçenlerde bir ajans haberinde, küçük göğüslü kadınların, büyük göğüslülere oranla çok daha

Parlamenterler ve liderler acaba neler yerler?

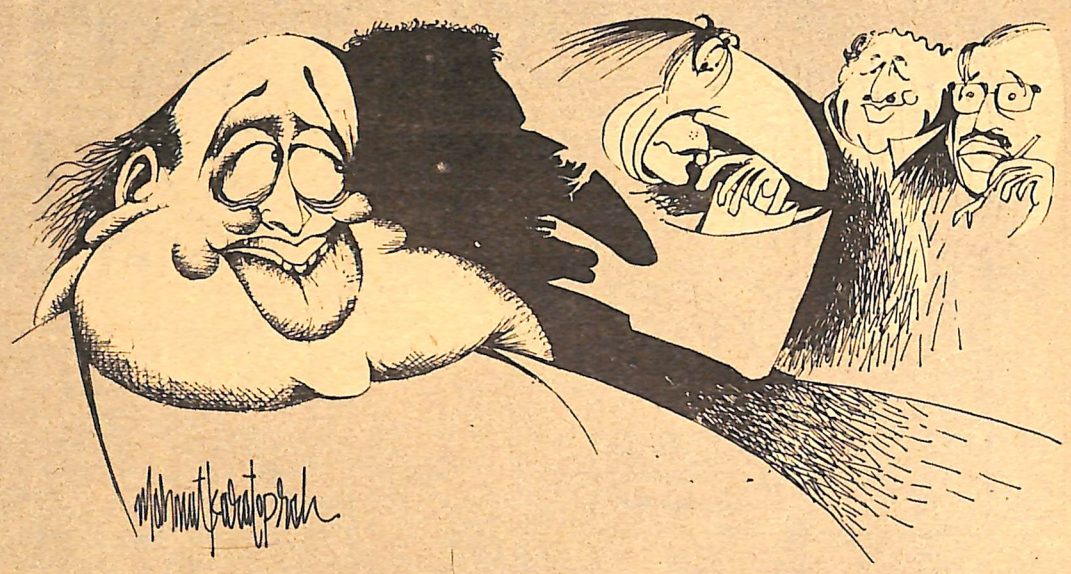

NE demiş Lokman Hekim? "Can boğazdan gelir... Can boğazdan gider..." demiş...

Ne demiş Napoléon Bonaparte:

"Aşk gönülden, politika mide yolundan gelir..." demiş.

Acaba bizim politikacılar, parti liderleri ne yiyip içiyorlar; pek merak ettik. Ve, uzun, yorucu bir çalışmadan sonra, politika meşhurlarımızın bütün sofra sırlarını, teker teker yemek menülerini elde ettik. Şimdi, açıklıyoruz.

NECMÜDDİN ERBAKAN MENÜSÜ:

Etler: Döner kebabı, Hünkârbeğendi.
Dolmalardan: Yalancı dolma.
Zeytinyağlılardan: İmambayıldı.
Salata: Cacık (Bol naneli)
Tatlılar: Sarığı burma, Vezirparmağı...
Meyveler: Hurma... Ve, bilumum Zekeriyya sofrası çerezleri.

SÜLEYMAN DEMİREL MENÜSÜ:

(MİT belgelerinden)
Etler: Talaş kebabı, Çoban kebabı, Süt danası söğüş, Süt danası haşlama, Süt danası kapama.
Dolmalardan: Yoğurtlu kabak dolması.
Sebzelerden: Sebze koalisyonu, kış türlüsü.
Salata: Çoban salatası.
Tatlı: Balkabağı, aşure.

BÜLENT ECEVİT MENÜSÜ:

Yaz ayları için: Domates, beyaz peynir, kavun (yahut üzüm).
Kış menüsü: Kuru fasulya, pilav... Soğanlı, etsiz papara.
Kahvaltı: Çay, kara zeytin.
Ziyafetlerde tatlı: Keşkülü fıkara.

ALPASLAN TÜRKEŞ MENÜSÜ:

Etler: Kuzu başı, Ozbek kebabı.
Hamur işi: Tatar böreği.
Pilavlar: Keşkek (yanında acı biber turşusu) Taşkent çilâvı.
Meyve: Kızıl elma.

FEYZİOGLU MENÜSÜ:

Etler: Fırında Pastırma Bohçası (yağlı kâğıt içinde), Pastırmalı yumurta.
Sebzelerden: Pastırmalı kuru fasulya.
Zeytin yağlı: Havuçlu, sarınısaklı, pastırmalı fasulya pilakisi

BOZBEYLİ MENÜSÜ:

Etlerden: Çiğ köfte.
İçki: Ayran (Karaciğer rejimi dolayısı ile)

TURAN GÜNEŞ MENÜSÜ:

Et yemeklerinden: Kadın budu.
Tatlılardan: Kadın göbeği, Dilberdudağı...

ÖTEKİ SOFRALARDAN:

Sayın Korutürk'ün sofrasından bir gedikli yemek: Bahriyeli Pilavı

Eski DP sofrasından bir yemiş: Döngel (Muşmula)

DİKKAT:

Kanda bir şeker yükselmesi ihtimaline karşı Demirel menüsüne bol bol naneli yemek ilâve edilmiştir. Süleyman Beyin yediği nanelerden de yerimiz elvermediği için söz edilmemiştir.

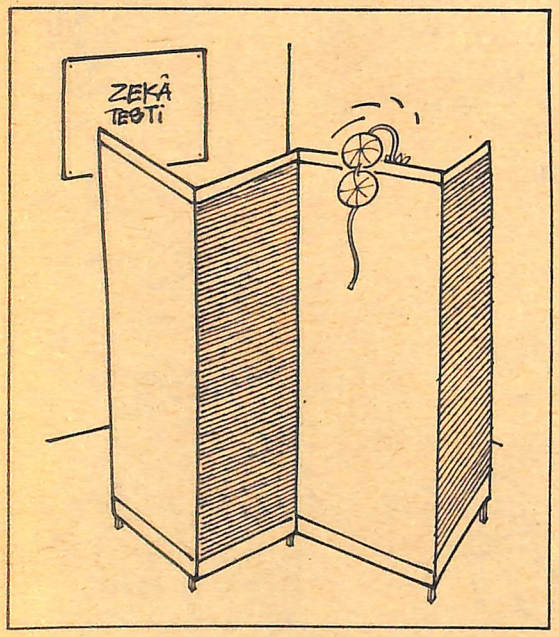

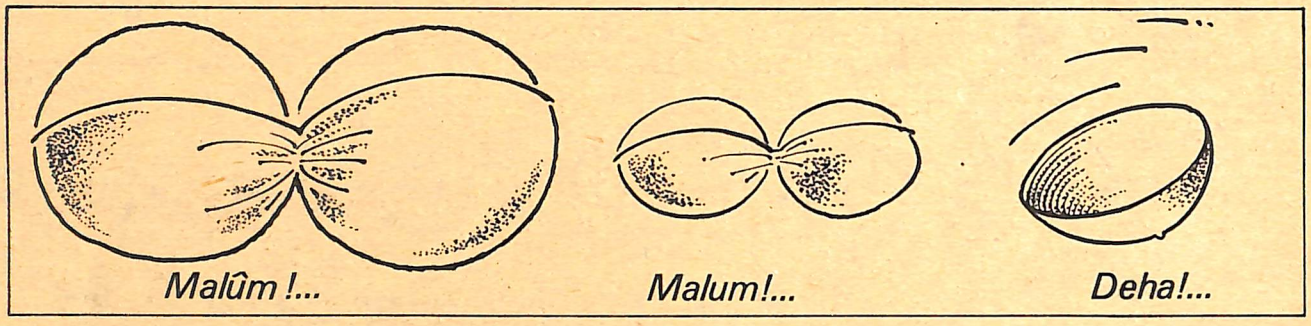

Çizen:
Semih BALCIOĞLU

göğüsleriniz!...

zeki olduklarının saptandığı yazıyordu... Biz de bu haberi sizlere iletirken, ve şimdiye dek iri göğüsleri ile etrafa hava basanların havasını alırken, göğüslerinin küçüklüğüne üzülen hanımlara da moral verelim dedik... (Sen söyle TAHTA MELAHAT, hata mı ettik?...)

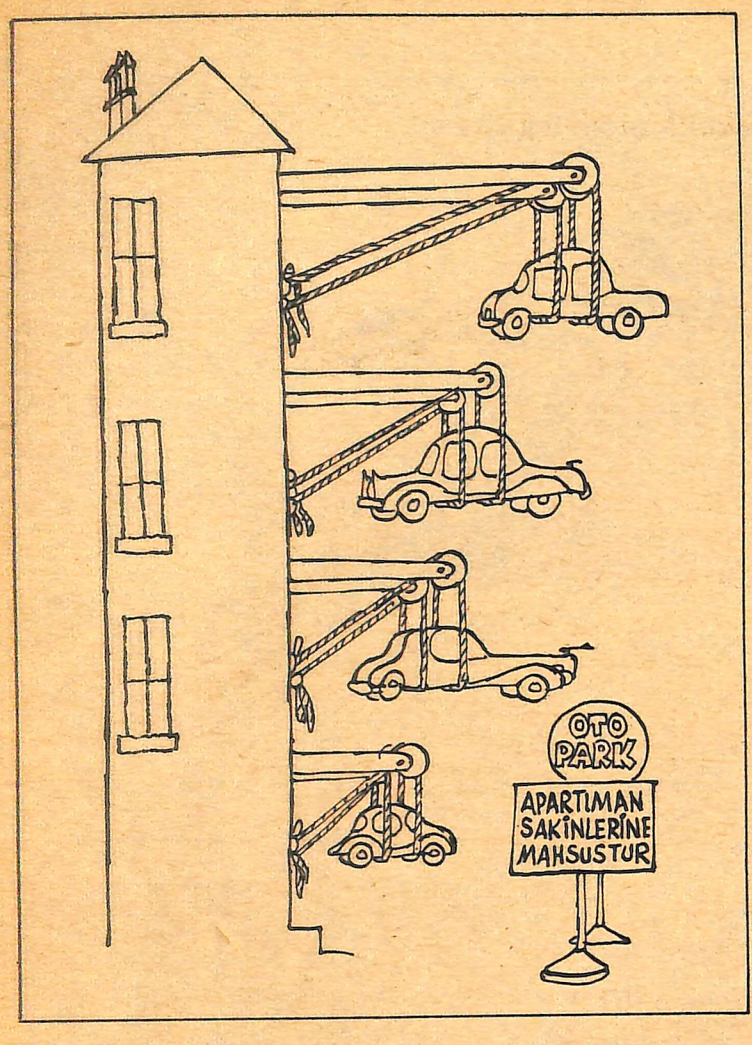

Aksaraylı Fitnat Hanım önüne gelene çıkışıyor:

"Ayol, bu trafik niye bööle sıkışıyor?..."

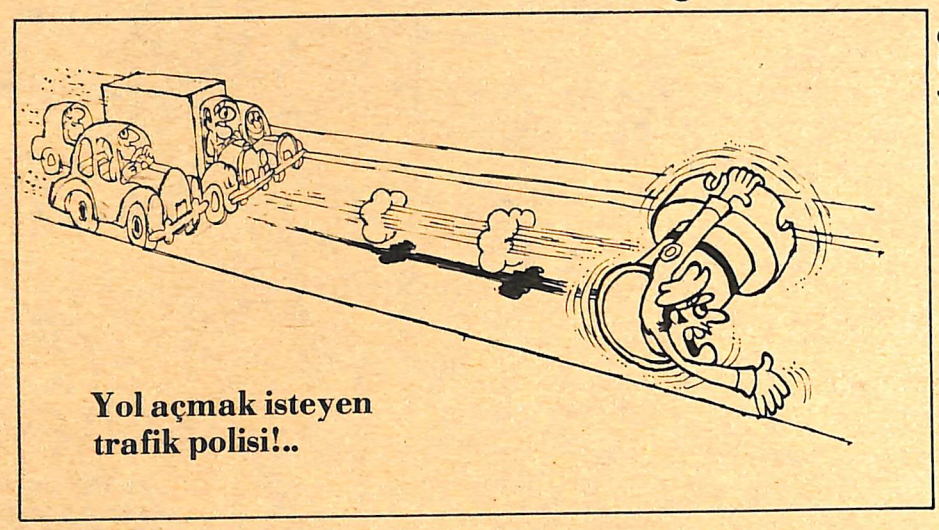

Yol açmak isteyen trafik polisi!..

Çizen:
Nehar TÜBLEK

Yazan:
Kandemir KONDUK

— Bu trafik sıkışıklığında gene çabuk geldin sevgilim!...

Haberlerden taşlamalar

Ümit Yaşar OĞUZCAN

Demirel "Bileğimizi bükecek var mı" diye sordu

Allah için herkese kanıtladı Demirel:
Her yerde, her devirde nasıl güçlü olunur?..
Yine de talihine pek fazla güvenmesin,
Bileğini bükecek bir demir el bulunur..

TBMM'ye verilen önergede, «Mobilya ihracında suç varsa sorumlunun Ecevit ve Türkmenoğlu olduğu» ileri sürüldü

ANKARA, ANKA

YAHYA Demirel'in mobilya ihracatı ile ilgili olarak, CHP

Böyle palavralara karnımız tok kardeşim.
Önergeni geri al cebine sok kardeşim!..
Diyelim ki: Ecevit, Türkmenoğlu suçludur..
Peki, ama Yahya'da hiç mi suç yok kardeşim?..

20 bin işçi 303 milyonluk vergi iadesini alamıyor

Bu işi garibanlar bilmese de el bilir,
Elbet, el, bildiğini bilince güzel bilir.
Vergi iadesini almanın tek yolu var
Onu da yeğenimiz Yahya Demirel bilir...

ASIL «KİRLİ» OLAN İKTİDARIN ELLERİDİR..

İktidarların kiri, halkın çilesi bitmez,
O kirler kolay kolay sabunla, suyla gitmez..
Çıkartmaya kalkışmak keselerle boşuna
Memleket baştanbaşa hamam olsa da yetmez.

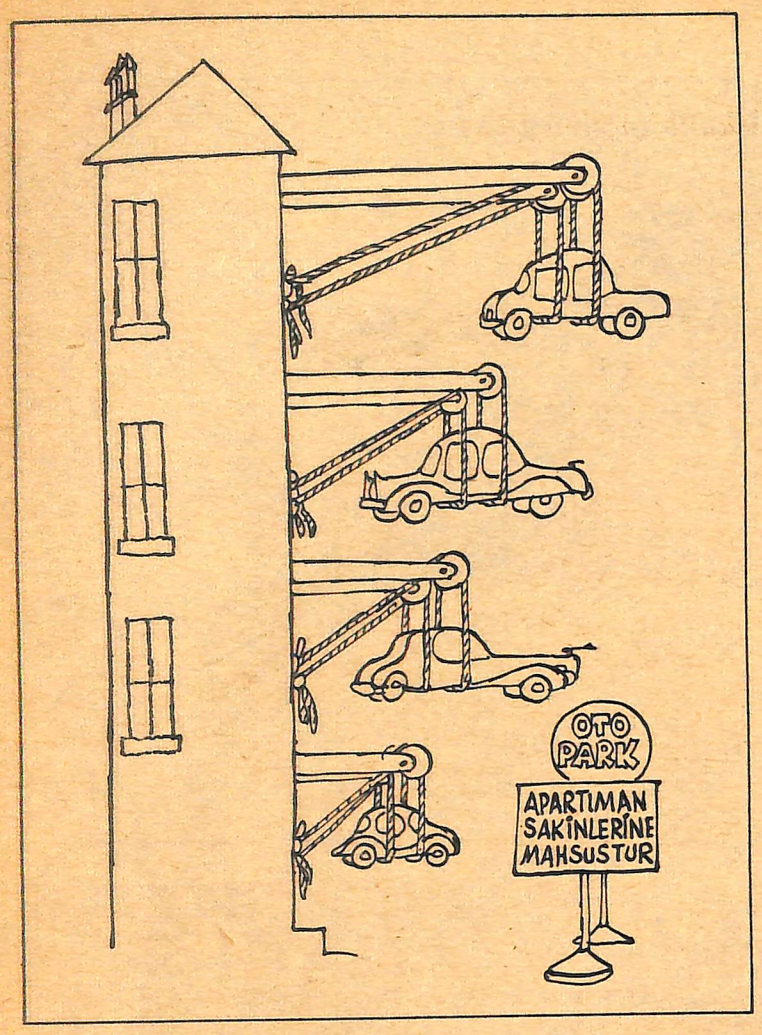

Aksaraylı Fitnat Hanım önüne gelene çıkışıyor:

"Ayol, bu trafik niye böole sıkışıyor?..."

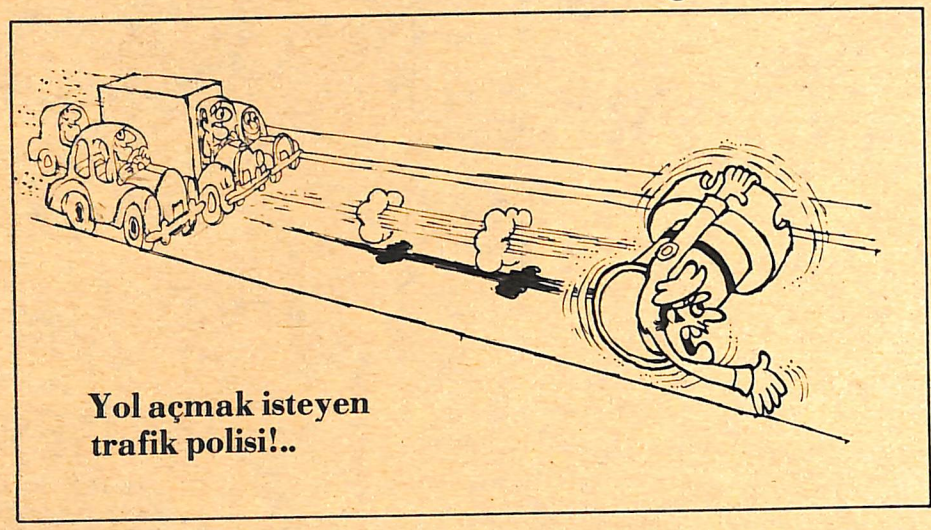

Yol açmak isteyen trafik polisi!..

Çizen:
Nehar TÜBLEK

Yazan:
Kandemir KONDUK

— Bu trafik sıkışıklığında gene çabuk geldin sevgilim!...

Haberlerden taşlamalar

Ümit Yaşar OĞUZCAN

Demirel "Bileğimizi bükecek var mı" diye sordu

Allah için herkese kanıtladı Demirel:
Her yerde, her devirde nasıl güçlü olunur?..
Yine de talihine pek fazla güvenmesin,
Bileğini bükecek bir demir el bulunur..

TBMM'ye verilen önergede, «Mobilya ihracında suç varsa sorumlunun Ecevit ve Türkmenoğlu olduğu» ileri sürüldü

ANKARA, ANKA

YAHYA Demirel'in mobilya ihracatı ile ilgili olarak, CHP

Böyle palavralara karnımız tok kardeşim.
Önergeni geri al cebine sok kardeşim!..
Diyelim ki: Ecevit, Türkmenoğlu suçludur..
Peki, ama Yahya'da hiç mi suç yok kardeşim?..

20 bin işçi 303 milyonluk vergi iadesini alamıyor

Bu işi garibanlar bilmese de el bilir,
Elbet, el, bildiğini bilince güzel bilir.
Vergi iadesini almanın tek yolu var
Onu da yeğenimiz Yahya Demirel bilir...

ASIL «KİRLİ» OLAN İKTİDARIN ELLERİDİR..

İktidarların kiri, halkın çilesi bitmez,
O kirler kolay kolay sabunla, suyla gitmez..
Çıkartmaya kalkışmak keselerle boşuna
Memleket baştanbaşa hamam olsa da yetmez.

Herkes Fitnat Hanım'ı makaraya alırken ve iş saatlerinde millet saatlerce yolda kalırken, TRAFİK SORUNUNA bu yıl da bir çözüm gelmiyor...Arabalar üstüste yığılınca, şaapan itler gibi bir türlü düzelmiyor.. Araçların adım adım ilerlemeleri ve polislerin durmadan düdüklemeleri bu işi kolaylaştıramayınca, kendi önerilerimizi Trafik Müdürlüğüne sunuyoruz... (Tam 1,5 saattir de, Edirnekapı troleybüsünde uyukluyoruz!...)

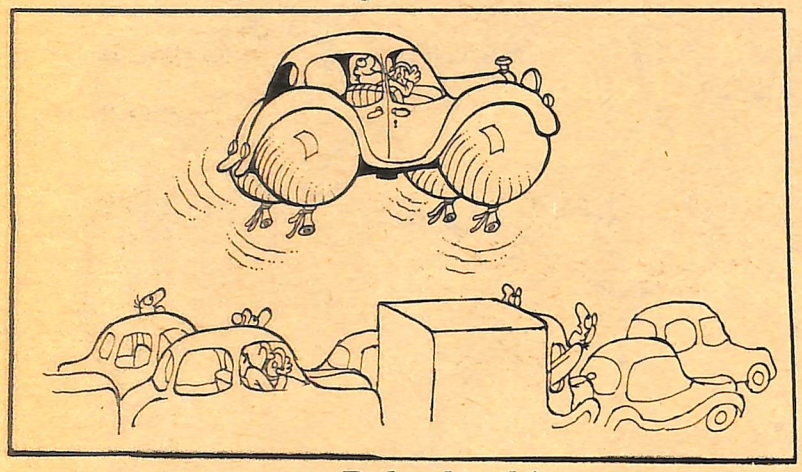

Balon lastik!..

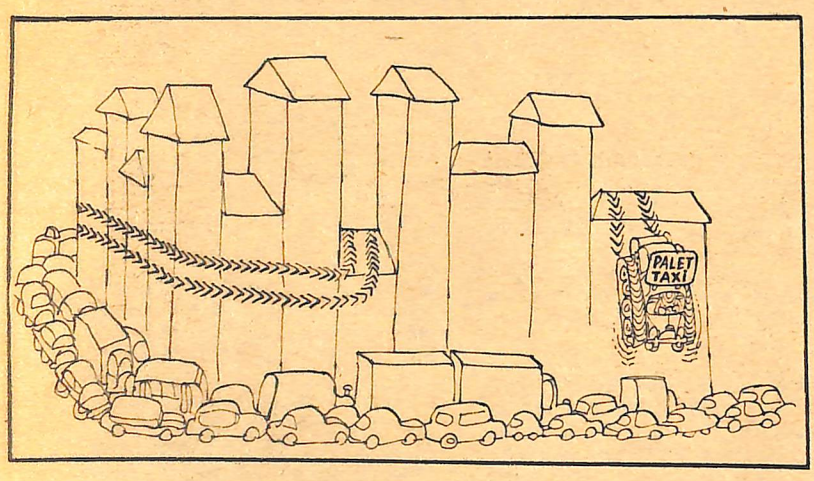

—Haydi!.. Sirkeci, beklemeden gidiyor!..

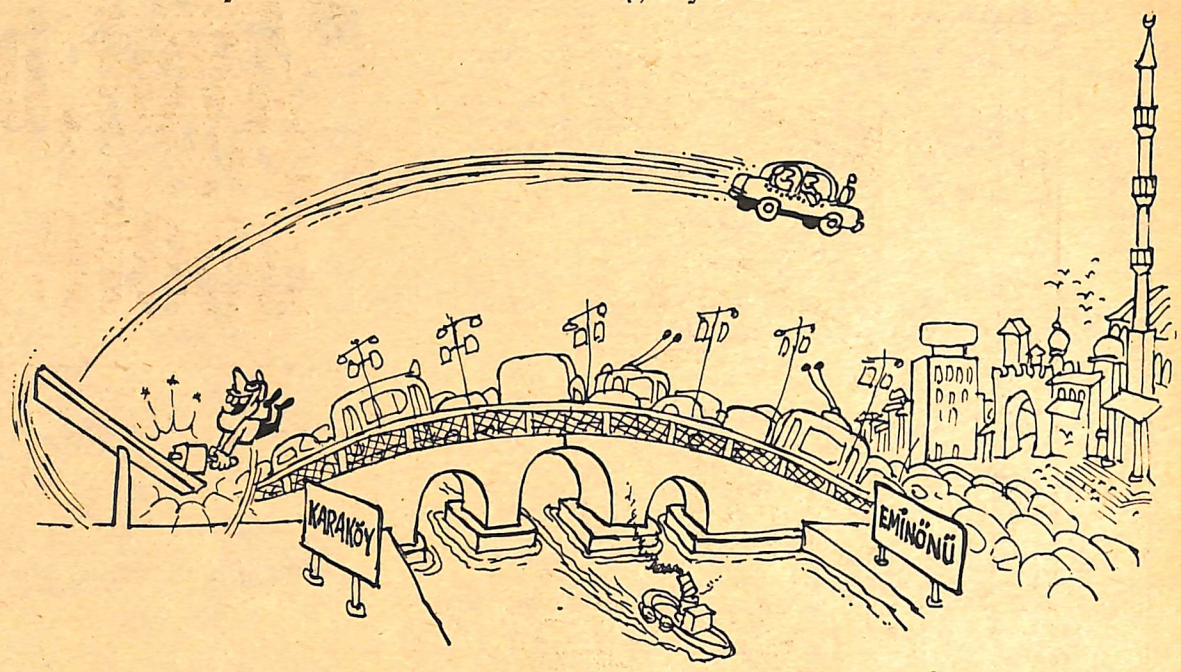

ANKARA'DA BİR GENÇ ÇATIŞMADA ÖLDÜRÜLDÜ

Başkentteki dünkü çatışmada bir komiser muavini vuruldu

ANKARA, (HÜRRİYET) Ankara'da Kızılay meydanında 200 kadar genele polis

Kim verecek bu akan kanların hesabını?..
O hayata doymamış canların hesabını?..
Halk bunları sorarken, kimi yapıyor şimdi
Bedava kazanılmış şanların hesabını..

Çocuğum öldü mü öldürüldü mü?..Sizlerden açıklama bekliyorum...

Bütün Ankara'daki yöneticilerimize sesleniyorum, Reisicumhurumuza, Başbakanımıza, bakanlara, bütün parti liderlerine ve Türk milletinin vekâletini alıp Ankara'da

Yitirdiysen canından sevgili evlâdını;
Dilerim ulu Tanrı dayanma gücü versin.
Feryadınsa boşuna ey kara bahtlı ana:
Sen o açıklamayı daha çok çok beklersin?..

Bu gece eczanemiz nöbetçidir

Karaköy MARKET Eczanesi

KARAKÖY Market Eczanesi, bu gece sabaha dek siz İstanbulluların emrinde ve hizmetindedir...

...Bir kaç parça ilacın, şurubun yanı sıra, hakikî Çekoslovak bardak takımları... Kırılmaz sürahiler... 6 kişilik melamin yemek takımları..

...Her boy ve desende şampanya bardakları.. Ayrıca, çaydanlık, cezve, düdüklü tencere, çatal kaşık, bıçak, kepçe gibi mutfağınızın tüm ihtiyaçları...

...Yan taraftaki kozmetik reyonumuzda ise, bilumum güzellik müstahzaratı... Avrupa malı kaçak kremler... Yedikule'de yapılan İtalyan şampuanlar... Yılın en güzel parfümleri ve vazelinleri...

...Tartı âletinin üzerine asılan ve vitrinlere atılan ipek, jarse kadın bluzları... Mevsim modasına uygun trikolar ve her bedene uygun gece elbiseleri... Ayrıca çanta ve ayakkabı çeşitleri...

DİKKAT: Müessesemiz eskiden iğne yaptığımız odayı da, hastaların ihtiyacını düşünerek manav haline sokmuştur!..

Lahana, ıspanak, pırasa ve kıvırcık salatamızı görmeden karar vermeyin!..

NOT: (Ne olur bizden İLAÇ istemeyin!.. Onu da başka yerden alın!.)

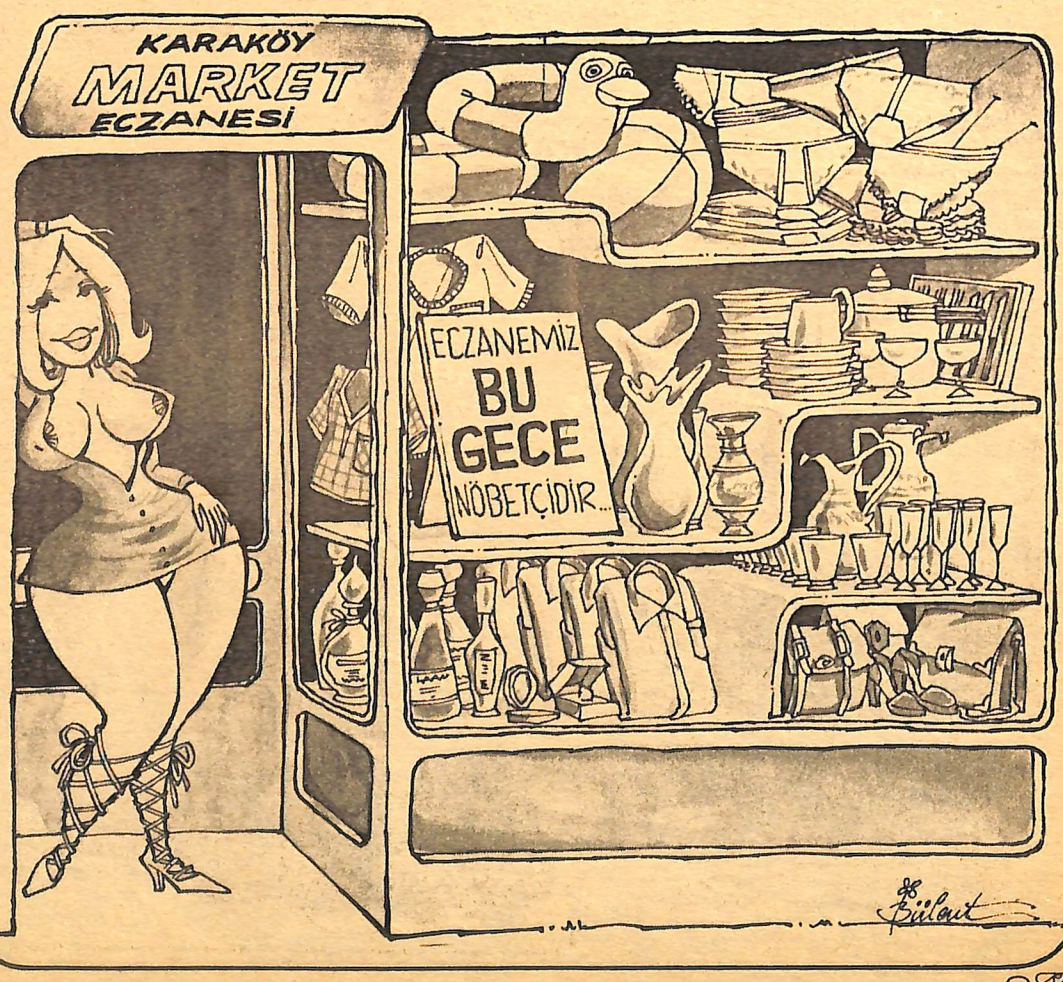

AZİZ NESİN'DEN

• BİR HİKÂYE •

Kadıköy'e geçerken

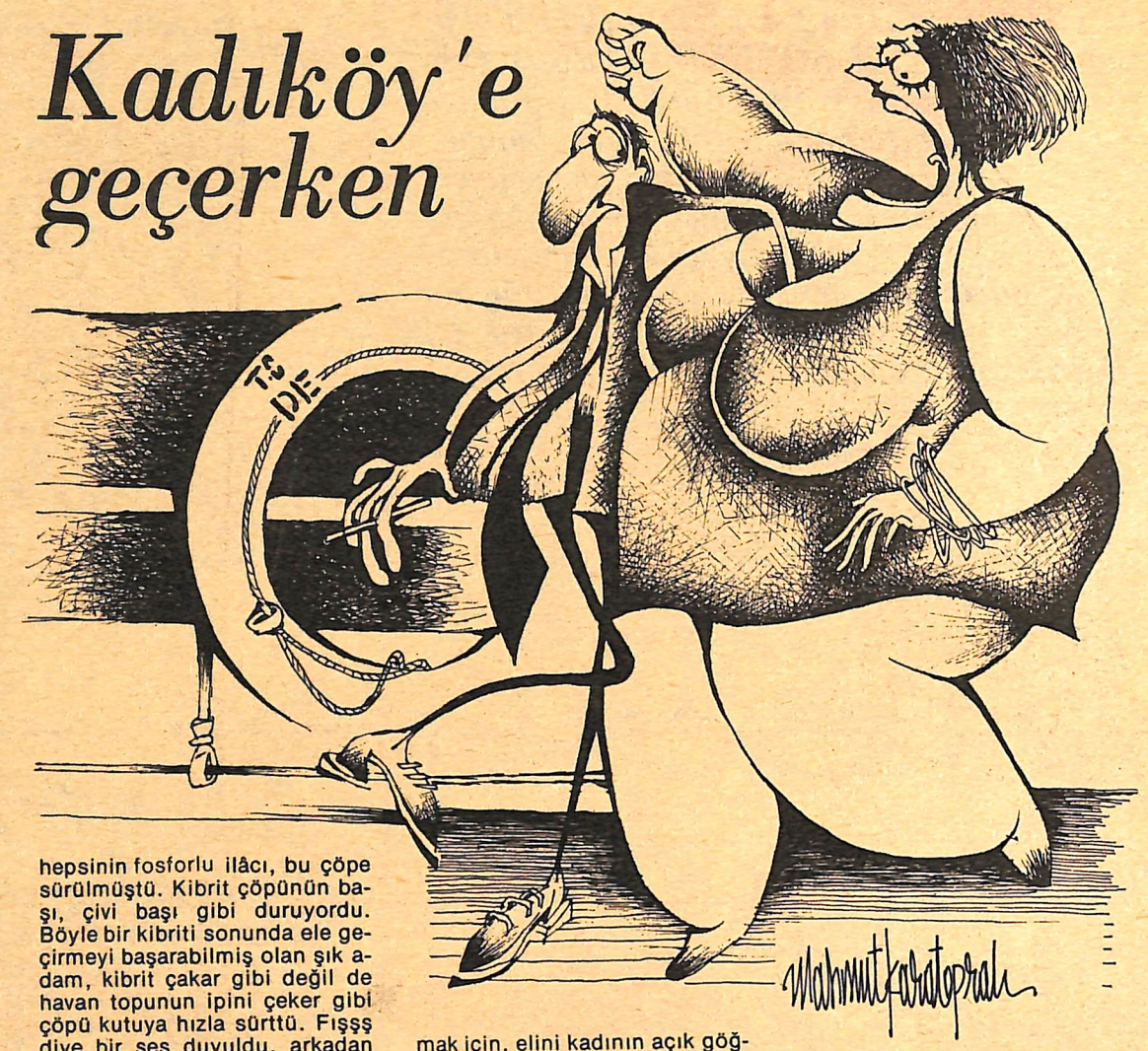

DAYANILMAZ bir temmuz ortası sıcağıydı. Vapurla Kadıköy'e geçiyorduk. Denizde kıpırtı, Boğaz'da esinti bile yoktu. Lüks güvertedeydik. Yanımdaki koltukta, sanki güzmüş gibi kapalı giyinmiş bir adam vardı. Şık giyimliydi. Giysisi, parlak ince kumaştandı ama, o sıcakta yelek de giymiş, ceketinin de önü kapalıydı. Gömleğinin kolalı yakasına, boyunbağının düğümünü sıkıca oturtmuştu. Pantolonu keskin ütülüydü. Ayakkapları da, özenle taranmış saçları gibi pırıl pırıldı. Ceket kollarının yenlerinden birazcık dışarıya çıkmış gömlek kollarındaki iri kol düğmelerindeki iki harf, adıyle soyadının baş harfleri olmalıydı.

Karşımızdaki koltukta, bu şık ve kapalı giyinmiş adamın tam tersine, alabildiğine açık saçık giyinmiş ve olabildiğince şişman bir kadın oturuyordu. Buna pek de oturuyordu denilemez, çok şişman olduğu için koltuğuna yatar gibi yarı kaykılmıştı. Giysisinin yakası, hani halk türkülerinde "Cennete giden yol" denilen yeri gösterir çizgiye dek açıktı. İri memelerinin en azücte biri dışarda havalanıyordu. Koltuk altları da, kasapların danalarda filotilla dedikleri yere dek görünüyordu. Eteği, dizkapağından bir karış kadar yukarıdaydı. Kadın, bir yıvışık losyonla ter karışımı bir koku dalgaları yaymaktaydı... Şişmanlığına bakmadan bir de bacak bacak üstüne atmıştı. Bacak bacak üstüne atmış kadının görüntüsü, pazar günü belediye cezasından korkarak kapısı yarı yarıya açılmış bakkal dükkânının durumuna benziyordu; yani vitrini yerinde, malı da görünürdeydi.

İsterse insan, istemediği sesi duymayabilir. Ama göz belâdır; insan bakmak istemediği yerden inadına gözünü alamaz.

Yanımdaki koltukta oturan şık giyimli adam, açılmış televizyondaki kötü programdan gözünü alamayanlar gibi, bakmak istemediği yerden bitürlü gözünü alamıyordu. Çok tedirgindi. Karşısındaki şişman kadının ta kalçalarına dek açılmış baldırlarına bakmamak için başını o yana, bu yana çevirip duruyor, ama sonunda bakışları yine oraya saplanıyordu

BÖYLE ve buna benzer durumlarda cıgara cankurtarandır. Şık giyimli adam da, gözlerini karşısındaki kadının mostralığından kaçırabilmek için cıgara paketini çıkardı. Dudaklarına bir cıgara alıp paketi cebine koydu. Sonra kibritini çıkarıp yaktı. İlk çaktığı kibrit çöpü yanmadı. İkincisi de, üçüncüsü de... Dördüncü kibrit çöpü de ateş almayınca, şık adamın sinirlenişi çevresindekileri güldürdü. Ellerinde olmadan gülenler, onunla alay ediyormuş gibi olmamak için, güldüklerini belli etmemeye çalışıyorlardı. Kimisi başını bulutlara kaldırmış sanki martılara gülüyor, kimisi başını çevirdiği Kızkulesi'ne gülüyor, kimisi de gülmemek için dudaklarını ısırıyordu. Şık adam da boyuna kibrit çakıyor, ama çöplerin hiçbiri yanmıyordu. Gülünç duruma düştüğünü sezen adam,

- Çöplerin başlarına yeterince fosforlu ilâçtan sürmüyorlar ki.. diye, sözde kendi kendine söyleniyormuş gibi yaparak, kendisine gülenlere düşüncesini bildirdi.

Kutuyasürttüğüher çöp yanmadıkça öyle kızıyordu ki, taş çağındaki ilkel adamın iki taşı birbirine sürterek kıvılcım çıkartmaya çalışması gibi, o hızla çöpü kutuya sürtüyordu. Ama ne yapsa boşuna... Bir iyiliksever de çıkıp, çakmağını çakarak ya da kibritini yakarak, şık adamın cıgarasını yakmıyordu. Belki bu iyiliği yapacak olanlar vardı ama, adamın gülünçlüğü daha da belirecek diye kimse ona yardıma yüreklenemiyordu.

Şişman kadın, kendini tutamayıp kahkahayı patlattı. Bir şaşılası kuş sesi gibi kahkahalar uçururken biyandan da yerinde hopladıkça, alt bölümünün açılmamış yerleri de açılıyordu.

ŞIK adam, bu kadının göstermeliğine bakmamak için cıgara içmeye kalktığı halde onun alay ederek kendisine gülmeşine öyle sinirlenmişti ve çöpü kutusuna öyle hızlı çarpıyordu ki, elinde kibrit ve kutusu olmasa bile, hızla birbirine çarpan parmakları ateş alabilirdi. Ama böyle olmadı, büyük bir şans sonucu, kutudan ucu iyice ilâçlı bir çöp bulup çıkardı. Sanki yanmayan kibrit çöplerinin hepsinin fosforlu ilâcı, bu çöpe sürülmüştü. Kibrit çöpünün başı, çivi başı gibi duruyordu. Böyle bir kibriti sonunda ele geçirmeyi başarabilmiş olan şık adam, kibrit çakar gibi değil de havan topunun ipini çeker gibi çöpü kutuya hızla sürttü. Fışşş diye bir ses duyuldu, arkadan kibritin ilâçlı başı, füze gibi, çöpünden kurtularak havaya fırladı. Gülmekten şişman kadının göğsünde asılı iki demirbaş heybesi hop hop hopluyordu. Ama kadının kahkahaları uzun sürmedi. Çünkü, tıpkı mancınıkla düşman kalesine fırlatılmış yağlı yanar hartuç gibi havada bir eğri çizen kibrit başı, hâlâ kahkahalar atmakta olan şişman kadının, açık göğsünden içeri düştü, ordan da iki memesi arasından aşağı kayıp izini kaybettirdi. Kadın, dibinden tepkili bir güç verilmiş gibi olduğu yerde hop hop hoplamaya, zıp zıp zıplamaya başladı. Biyandan da, anlaşılmayan çığlıklar atıyordu.

Şık adamın yüzü utançtan kıpkırmızı oldu. Ne yapacağını şaşırmış bir hali vardı. Şaşkınlığı kısa sürmüştü. Birden ayağa fırladı. İçinin bir yerlerine yanık kibrit başı kaçmış olan kadının yardımına koşmak gereğini duyarak, birden ceketinin sağ kolunu bileğine dek sıvayarak, kadını yakan kibrit başını çıkarmak için, elini kadının açık göğsünden aşağı daldırdı. Bu kez kadın çığlıklarını daha da artırdı. Şık adam çok utanmıştı. Boyuna,

- Bir saniye hanımefendi, bir saniye efendim... deyip duruyordu.

KADIN kıpırdamasa, belki de kibrit başını bulup çıkaracaktı. Ama kadın durmadan çığlık atarak zıplamaktaydı.

Şık adam, yanık kibrit başını yakalayamadığı için, elini daha daderinlere daldırarak araştırmayı sürdürdü. Biyandan da,

- Pardon, pardon hanımefendi... deyip duruyordu.

Şişman kadının çığlıklarına başka yolcular da koşup başlarına doluşmuşlardı.

Kadının çığlıkları anlaşılır olmaya başladı. Adam,

- Pardon hanımefendi, müsaade buyrunuz... dedikçe, şişman kadın da,

- İstemem, istemem! diye çığlık atıyordu.

Şık adam, başarısız araştırmadan sonra, kadının çığlıkları üzerine elini çekmek istedi. Kolaycacık giren eli, kadın çırpındığı için, kolay çıkmıyordu. Kadın çığlıklar atıp çırpınırken, adam da kapana sıkışmış gibi elini kadının içinden kurtarmaya çabalarken işte o büyük felâket oldu. Şişman kadının, gövdesini içine zorlukla soktuğu pek belli olan o dapdaracık entarisi, ince bir cayırtıyla göğüsten eteğe dek yırtılıverdi. Ancak üçte bir bölümünü örtebilen entari de yukardan aşağı yırtılınca, biraz daha özgürlüğe kavuşan şişman kadın büsbütün açıkta kaldı.

Gülmekten, yolcuların kimisinin gözlerinden yaş gelmişti; gençler güle güle koltuklara, kanepelere yuvarlanıyorlardı.

Vapur da Kadıköy iskelesine yanaşmıştı. Cümbüşü bırakıp indim vapurdan. Şık adamla şişman kadının daha sonra ne yaptıklarını bilemiyorum.

BRAHMS'IN İNTİKAMI

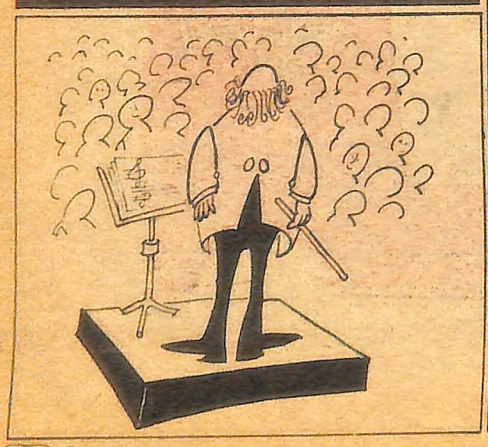

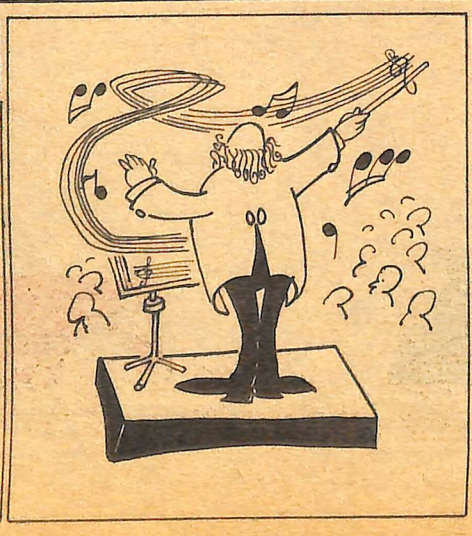

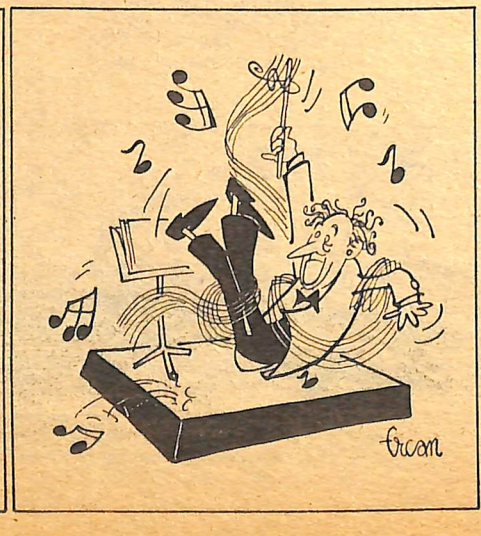

EKSTRA Çarşaf

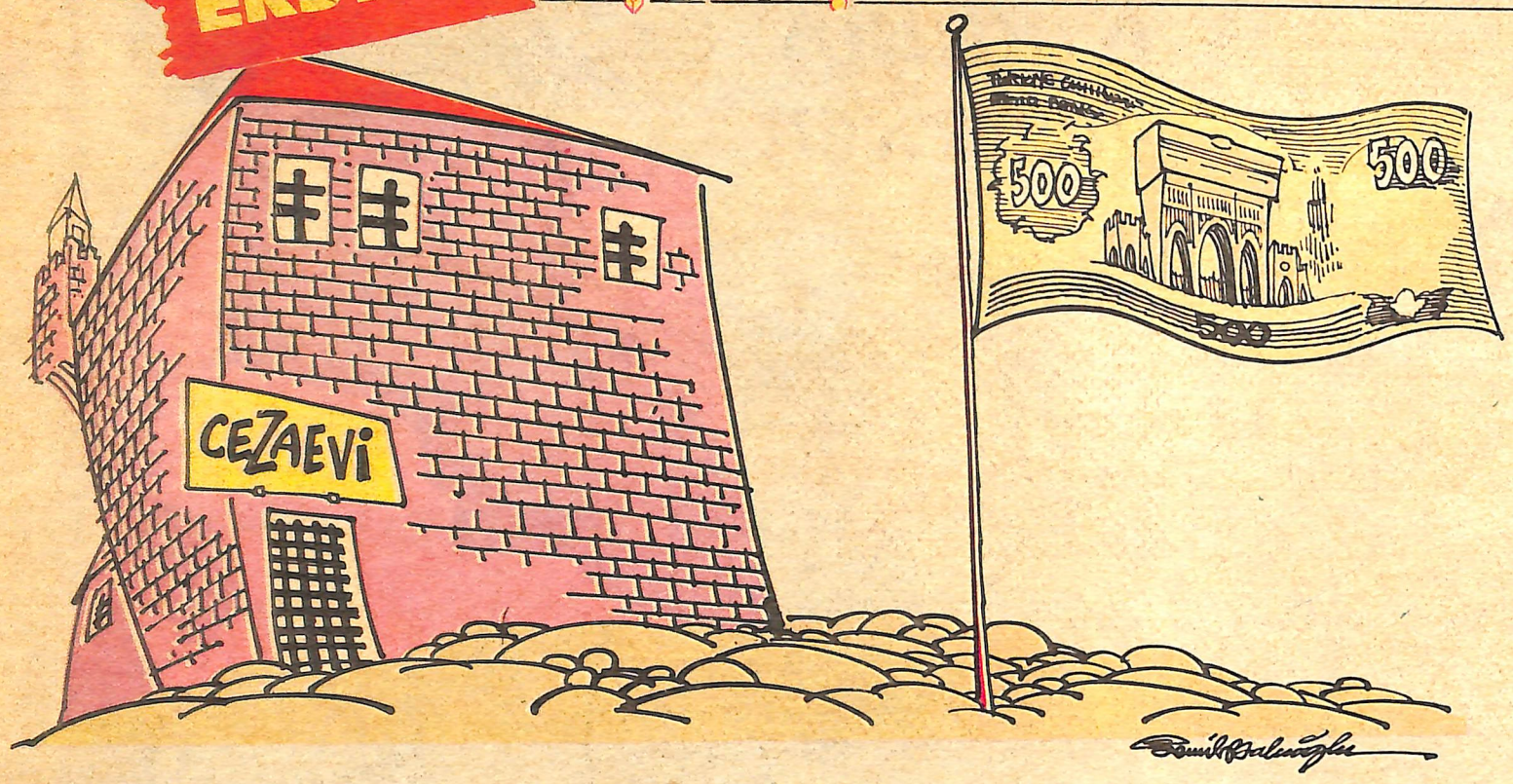

"Gizli Pençe"nin açık tarifesi

- **Hapishane otobüsünde ön kısımda gitmek:** 50 kâğıdı toka etmek.
- **Koğuş kapısını açtırmak:** Kilide bir paket Kent sıkıştırmak.
- **Gardiyana "Merhaba" diyebilmek:** Önce salavat getirmek sonra da 300-500 kâğıt toslayıp samimiyeti ilerletmek...
- **Bir şişe rakı getirtmek:** Bir şişe viski götürmek...
- **Revirde haybeden yatmak:** Adamına bir binlik atmak!..
- **Duruşma dönüşü Zurnik'ten manita bulup, hıngıdı - mınk yapmak:** 2000 kâğıdı fırlatmak, ayrıca jandarma Osman'ı da iyice ferahlatmak!...
- **Bakırköy'den üşütük raporu almak:** İnce ince bir 50.000 bayılmak!..
- **Veee.. Hapishanede, babasının evindeymiş gibi her istediği haltı yaparak yan gelip yatmak:** Çok ünlü bir "YEĞEN" olmak!..

Arkadaş, dalgayı bırak, mahkûmların sesine bak...

Gizli Pençe aramızda, aklı fikri paramızda

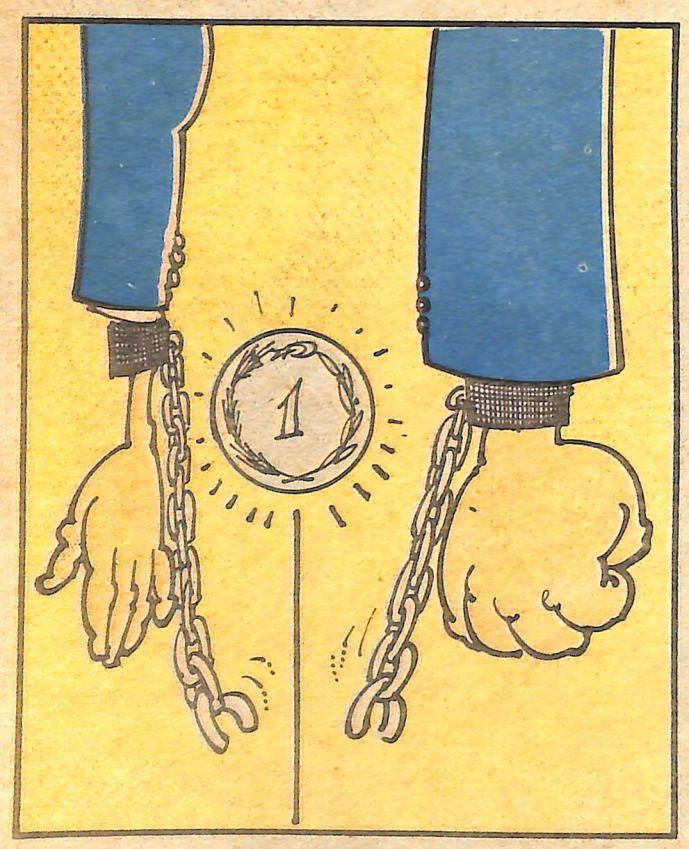

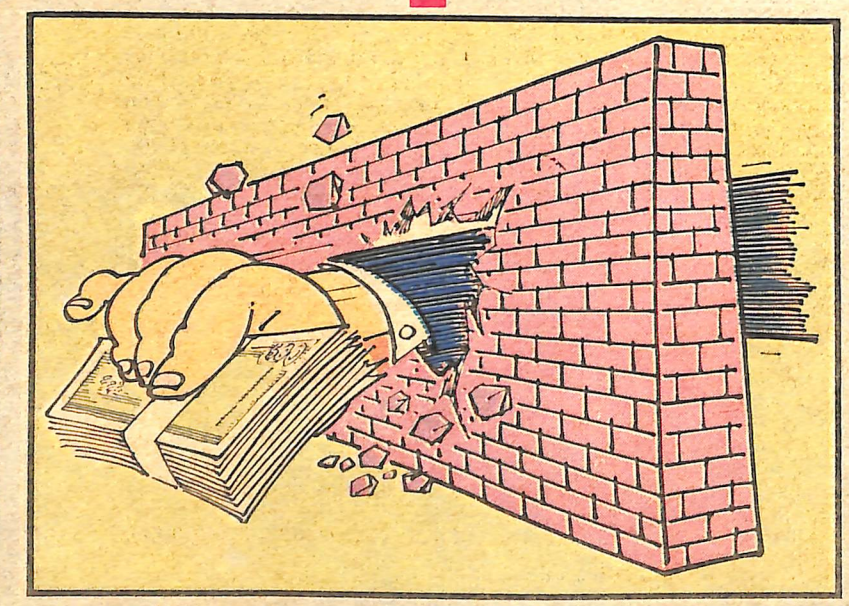

Çizen: Semih BALCIOĞLU

Bir "Gizli Pençe" lafıdır aldı gidiyor... Diyorlar; gariban mahkûmun üç, beş kuruşu içerde deve ediliyor!...
İçerkiler, en ufak işlerini bile avanta vererek yaptırıyorlar.. İster istemez yakalarını "GİZLİ PENÇE"ye kaptırıyorlar...
Ve de bu düzen, cüzdanı kalın mahkûmlara çok neşeli geliyor... Avantayı bayılan, dışarı bile çıkıp geziyor, eğleniyor!..
(İyi mi?..)

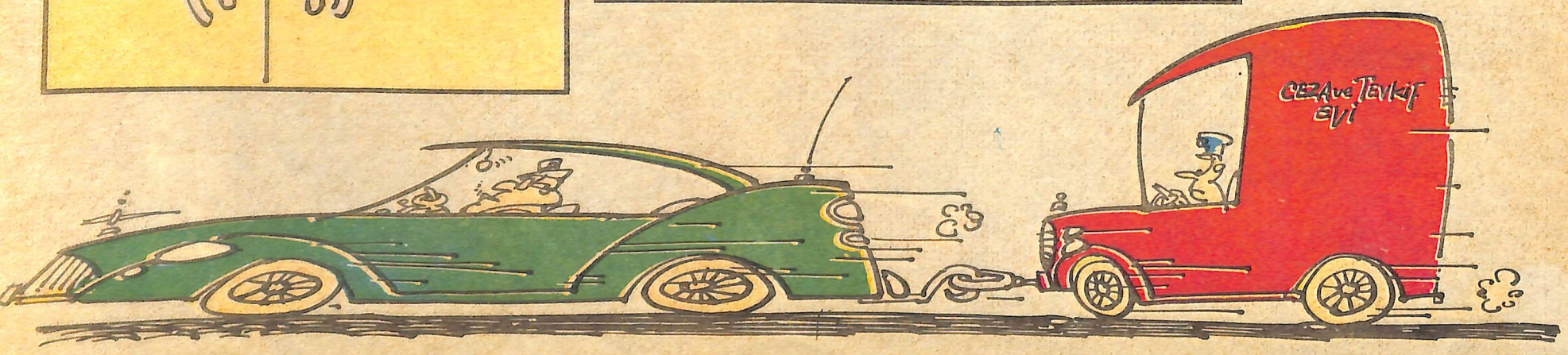

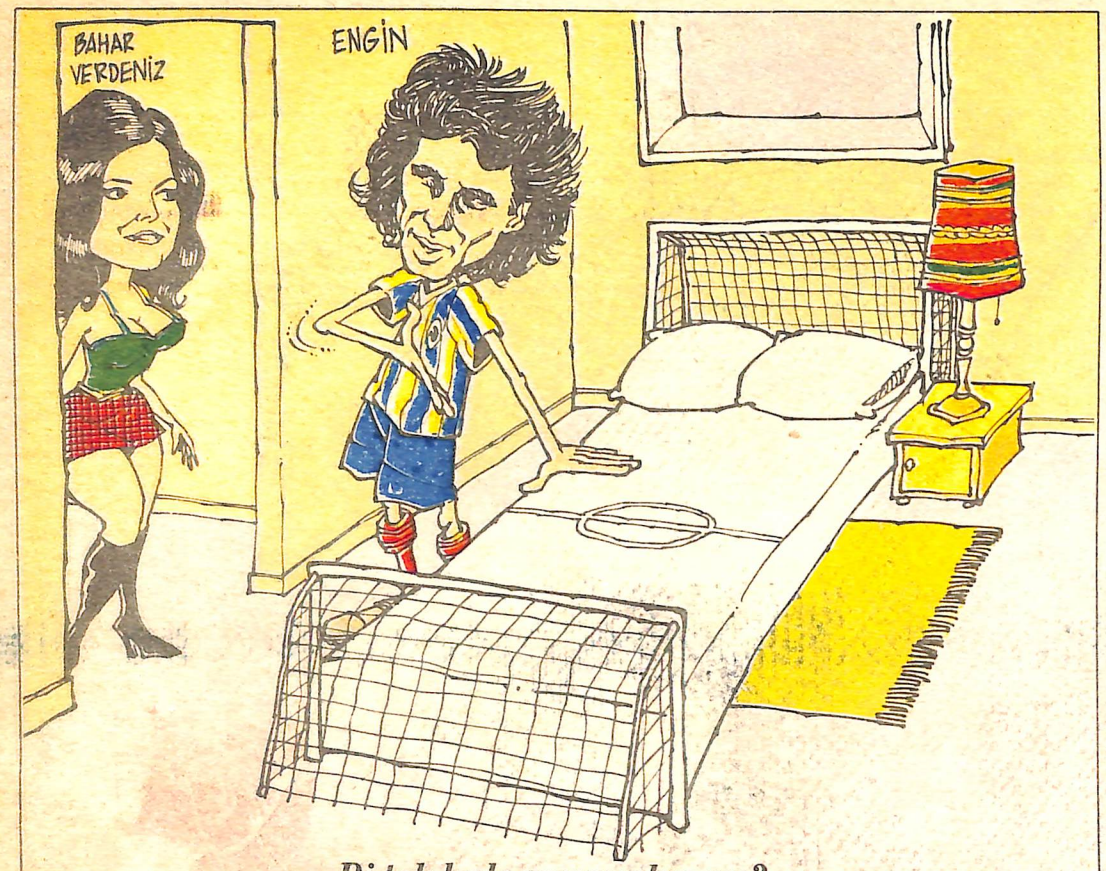

–Bi tek kale oynayalım mı?...

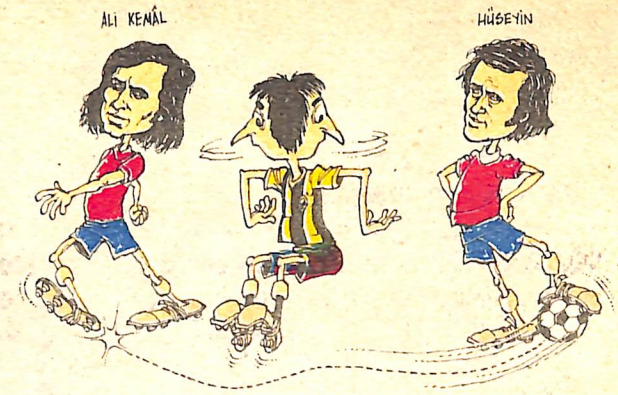

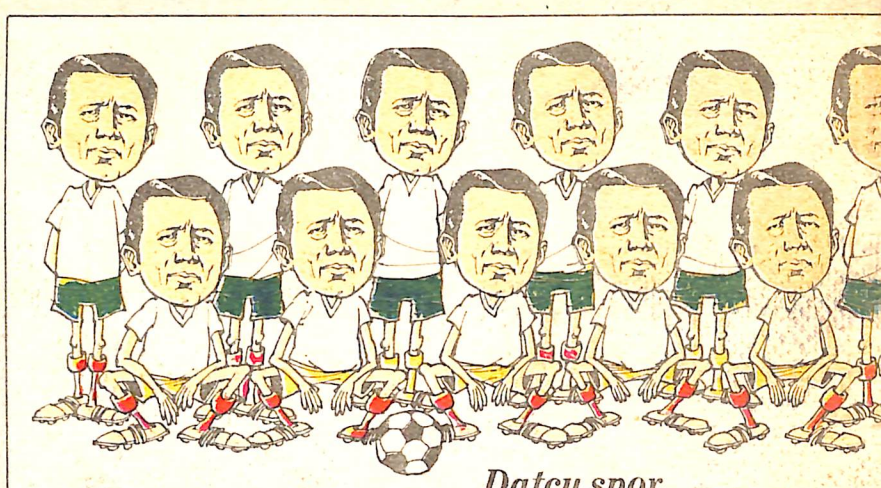

Datcu spor

taş atmad
sağa sola,
bir göz atal

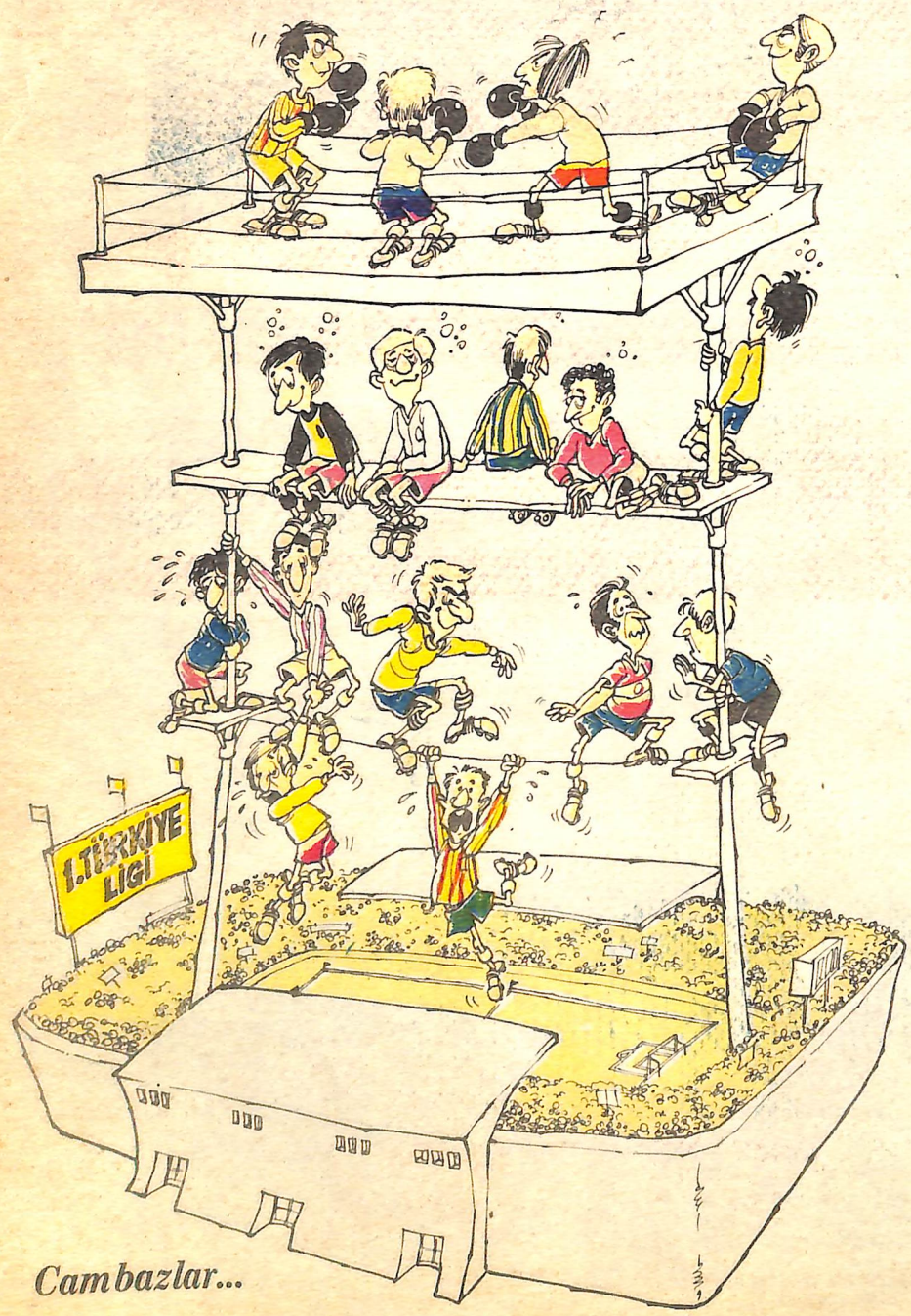

Cambazlar...

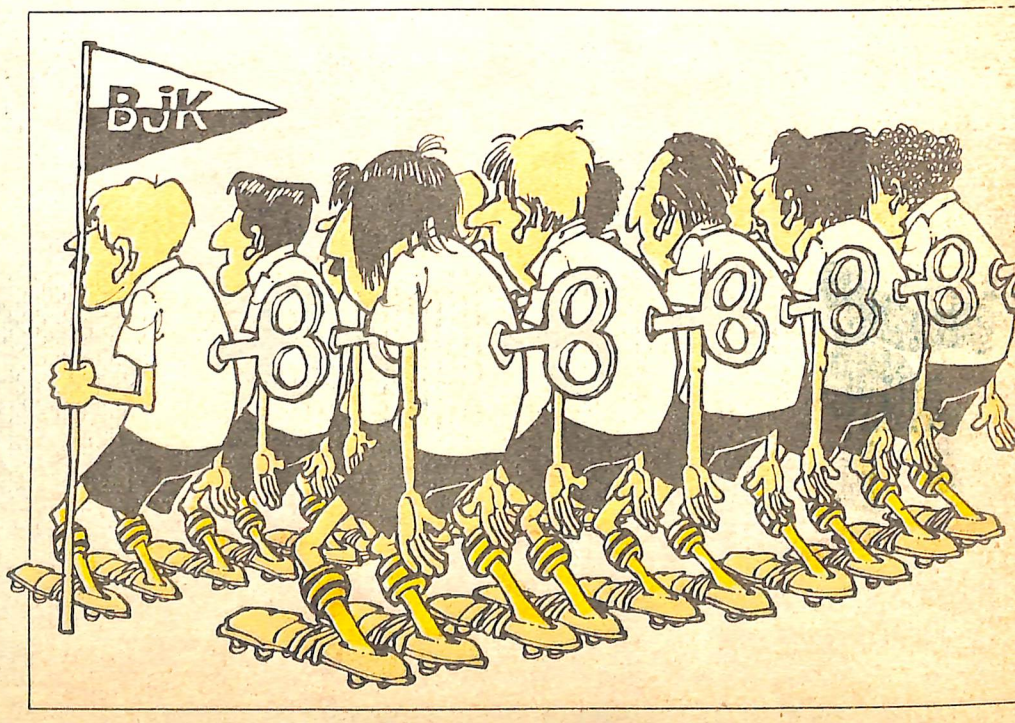

Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

ADİL

ADİL LIYUMA!... MAÇ GİDİYOR...

ALPASLAN

Bülent

m futbola

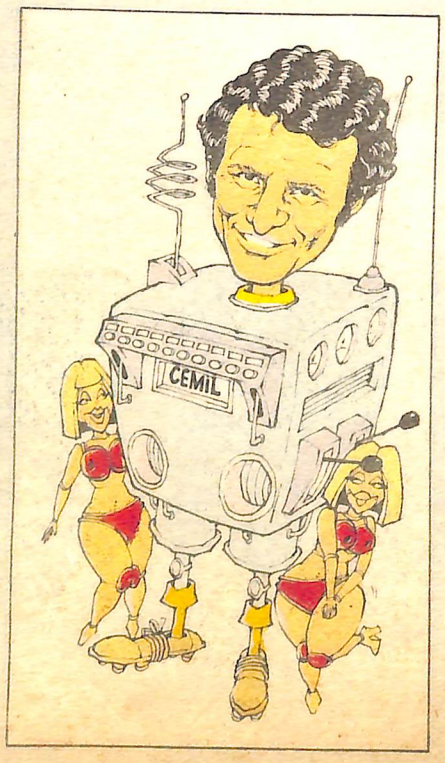

Sevgili futbolseverler,

"Karşınızda, geçen yılki bir maçta kafasına ayva koçanı yediği için amigoluktan istifa eden ve az biraz **"Futbol otoriteliğine"** terfii edip halen çeşitli gazetelerde zart-zurt eden CEMAL DUHULİYE... Meraba anadınız mı.

"Efendi abiler! Bildiğiniz gibi, I. Lig şu günlerde aşure kazanı gibi karışıyor. Dört gariban takım küme düşmemek için çırpınırken, dört kafadan takım da şampiyonluk için yarışıyor...

"Yani ya, ortalıkta bir heyecan fırtınası esiyor ki, demeyin gitsin... Öyle bi fırtına ki, anadınız mı... Bu Giresun'un **"FİNDUKLARUNİ"** Adana'nın **"BAMBUHLARINI"** çatır çutur söküyor... Sarı Kanarya'nın tüylerini, Kara Kartal'ın kanadını yolup ortayadöküyor. Bu kadarla kalsa iyi. Ankara'nın **"TAŞINI"** Zonguldak'ın **"KÖMÜRÜNÜ"** ve cümle seyircinin **"ÖMRÜNÜ"** ince ince tüketiyor...

Penaltılar, goller, firikikler, taçlar... Takımlar, oyuncular ve revani gibi maçlar heyecandan aklımızı durdurup kıçımıza krampon vurdururken, bu arada kimi takımların ZAMPİK oyuncuları da maçları iplemeyip hâlâ aganiği-maganiği uçuşlarda bulunurken, bakalım HAKEM KİMİ DÜDÜKLEYECEK ve de... Kim şampiyon olacak, kimler küme düşecek?...

"Evet, efendi abiler! durum vaziyeti aşure gibi, bakalım ne gösterecek Türkiye I. Ligi.."

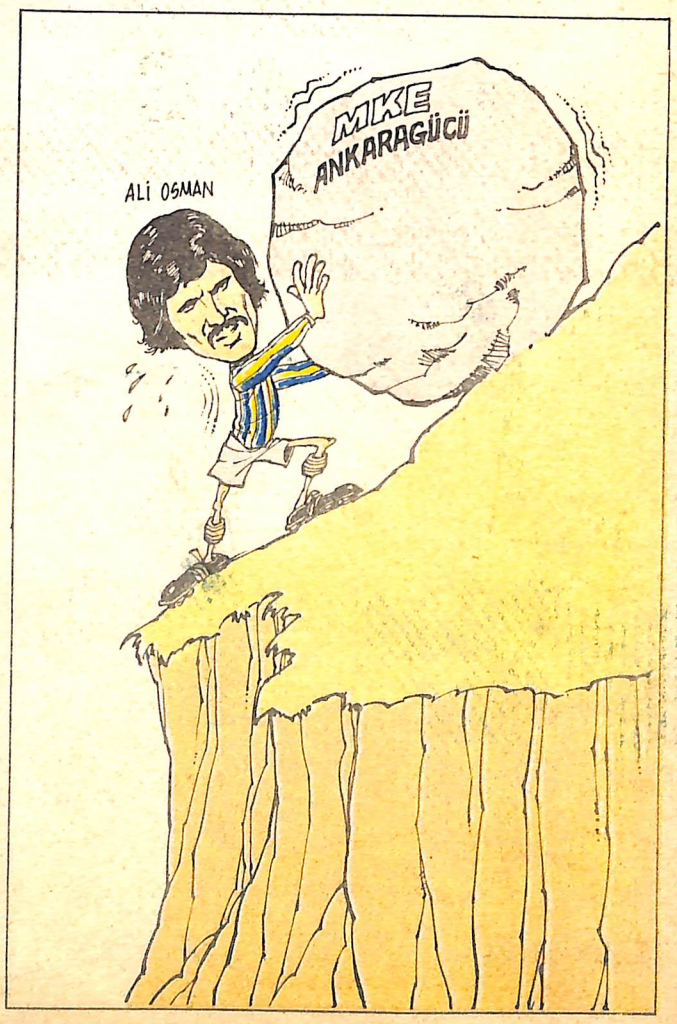

HANİ BİZE KOCA ERBAKAN HOCA?...

Sanatçı dullar bekârlıktan usandılar Necmettin Hoca' ya giderek dert yandılar...

Yazan: Kandemir KONDUK Çizen: Bülent DUZGIT

AAAH, ah!.. Bu haftaki konumuz hem çok acıklı, hem çok önemli... Yazarken benim bile kalbim buruk, gözlerim nemli!...

Kolay mıı?... Sanat dünyamızın en güzel dulları Ajda Pekkanlar, Emel Sayınlar, Fatma Girikler, Filiz Akınlar, Gönül Akkorlar ve Muazzez Abacılar; Fıstıkzadeli Pasaklı Hilmiye'nin bile koca bulduğu şu devirde, şaka-maka evde kaldılar!...

Hiç bir erkek, kapılarını çalmıyor. Kısmetleri mi kapandı nedir; bu güzel yavrucakları kimseler almıyor!... Ve, erkeklerin karaborsaya düştüğünü gören dul yıldızlar, gece gündüz ağlıyor...

HOCANIN ÖNÜNÜ KESTİLER

Evet... Durum böyle biber acısı ve de içler acısı olunca, bir de tabiî (ister inanın, ister inanmayın) erkeksizlik bu kütür kütür tazeciklerin başına vurunca, günlerdir beklenen sonuç gerçekleşmiş ve gözü yaşlı kimi dul, kimi müzmin bekâr sanatçımız, dün öğleden sonra Ankara' ya giderek Hacı Bayram Camiinin önünde Necmettin Hoca' nın önünü kesmişlerdir. (Yanlış anlaşılmasın: Hocanın sağlık durumu çok iyidir ve her şeyi yerli yerindedir.)

Önünü kestikleri bu böyük kişinin huzurunda **"Hocaaa... Hocaaa... Hani bize koca?"** diye ağlaşıp sızlaşan sanatçılara, Hoca: **"Ben, o işlere bakmıyorum. Hepinize teessüf ederim!"** diye cevap verince, dul sanatçıların sözcülüğünü yapan Fatma Girik dayanamayıp şöyle haykırmıştı:

"Asıl, biz size teessüf ediyoruz!... Ne, tek başına hükümet kurarak iktidarınızı ispatlayabildiniz; ne de bir erkeğin dört karı almasını serbest edebildiniz!..."

Fatma Girik'ten cesaret alan Emel Sayın ile Muazzez Abacı da bir anda Hoca'nın yakasını, paçasını çekiştirmeye başlamışlar; Filiz Akın ile Gönül Akkor da, Hoca'nın kravatına asılıp koro halinde

Çadırımın üstüne
Şıp dedi damladı
Bu yıl da kimse bizi
Almadı almadı..

şarkısını söylemişlerdir.

Bu arada durumun iyice keşkülleştiğini çakan bizim Muhittin, hemen olay yerine balıklama dalmış ve dul sanatçıların orasını, burasını gıdıklayarak Tonton Hoca'yı, ellerinden kurtarmıştır.

Muhittin, daha sonra muhabirimize şunları söylemiştir:

"Gel de, fıtık olma birader... Hem üstadı rahatsız ediyorlar... Hem 'Evde kaldık' diye sızlanıyorlar... Hem de demir tüccarından, fabrikatörden, milyoner kabzımaldan aşağısını beğenmiyorlar... Bunlar, koca mı arıyor, hacıağa mı anlayamadım gitti!."

Haklısın Muhittin; çok doğru laf ettin.

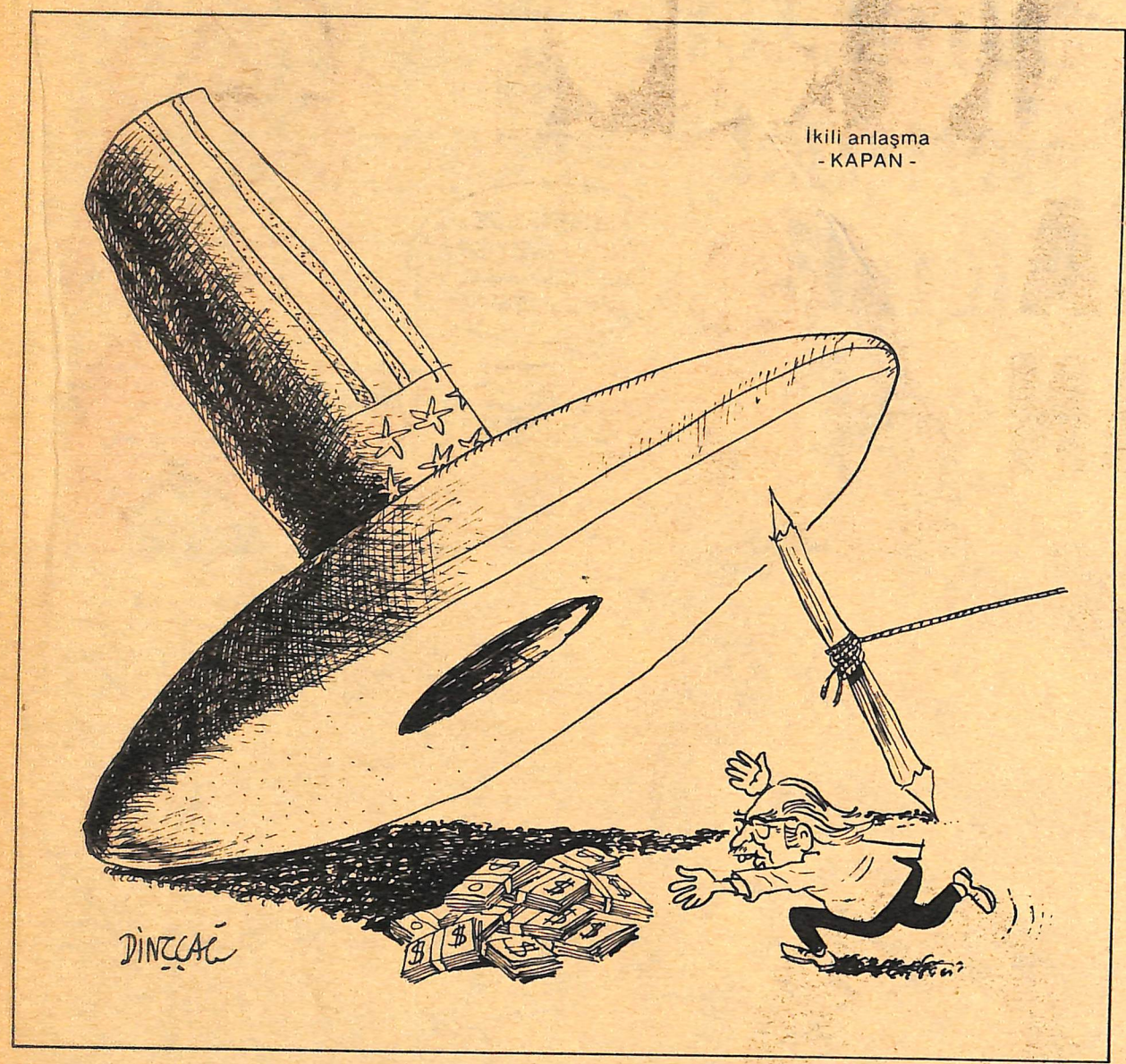
İkili anlaşma
- KAPAN -
DİNÇCAĞ

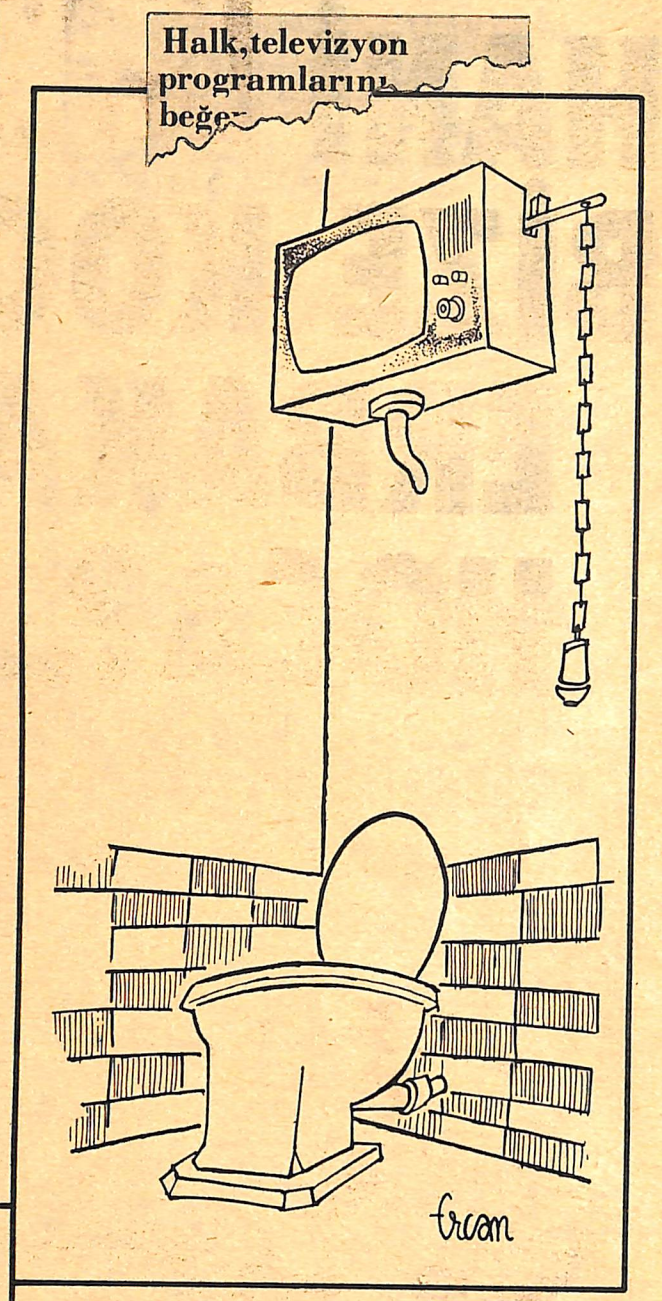
Halk, televizyon programlarını beğe
Ercan

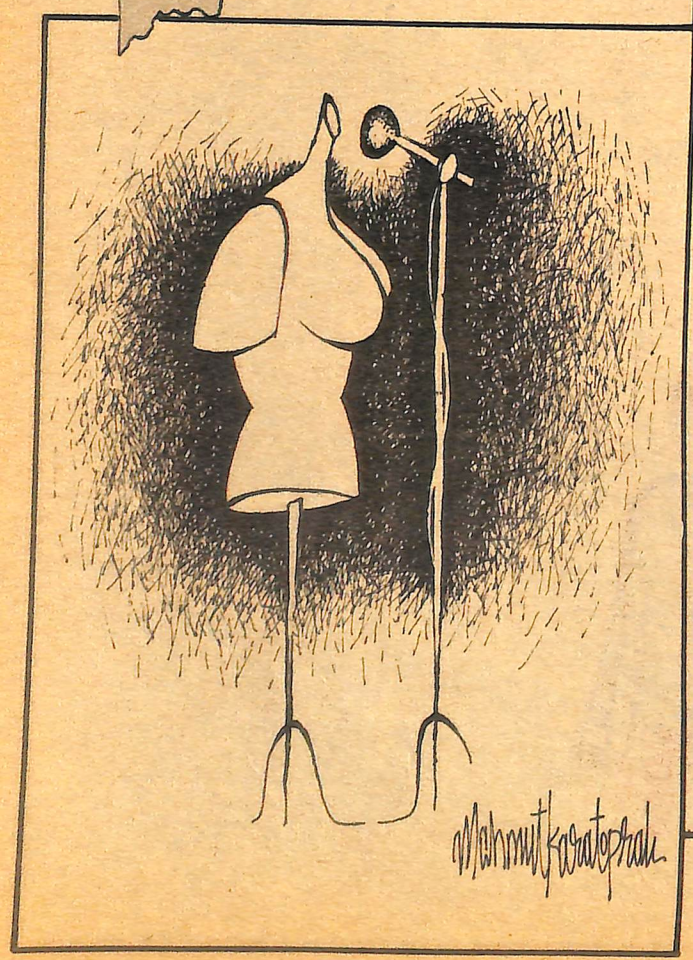
Dünyada "Kadın başkan" kalmadı
Mahmut Karatepeli

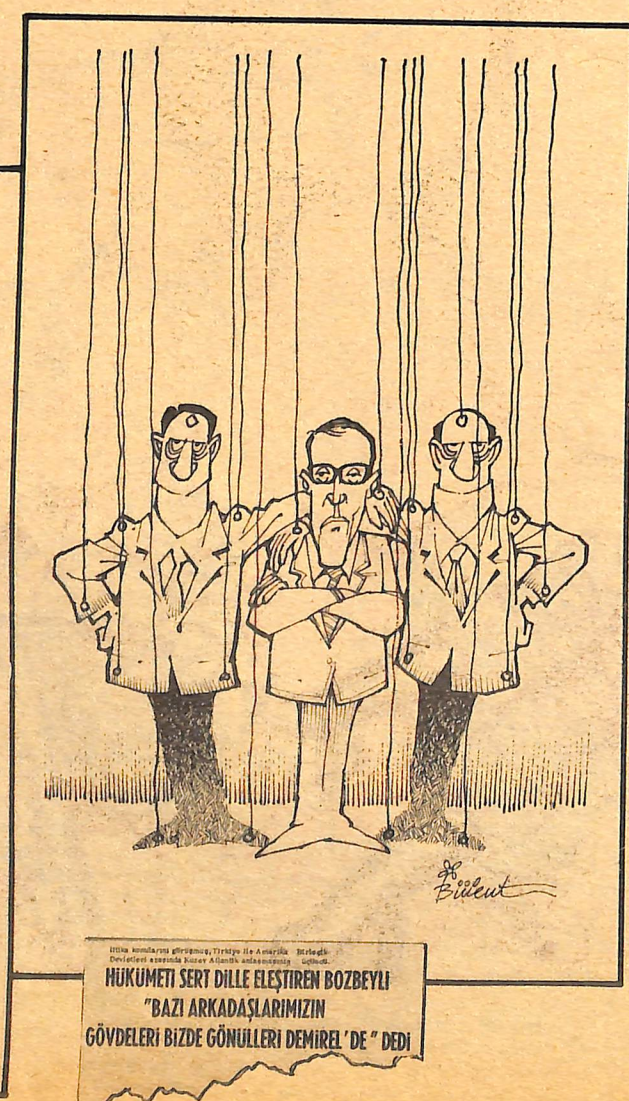
Bülent
HÜKÜMETI SERT DILLE ELEŞTIREN BOZBEYLI
"BAZI ARKADAŞLARIMIZIN
GÖVDELERI BIZDE GÖNÜLLERI DEMIREL'DE" DEDI

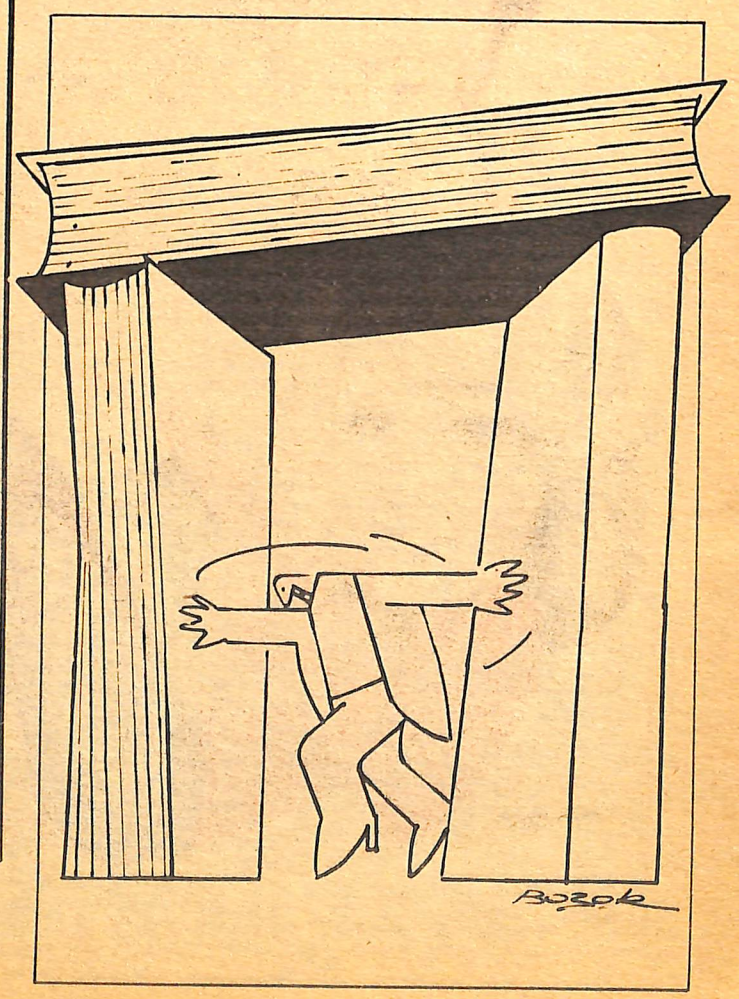
Bozok

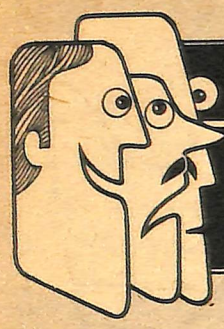

tipler

ÇETİN ALTAN

Sünnetçi Mehmet Efendi

ESKİ Göztepe bahçelerini genç kuşaklar bilmez. Çamlar, ceviz ağaçları, atkestaneleri ve yıkık havuzlarıyle bitmiş bir saltanatın kuytu huzuru, meltem meltem ürperirdi o bağlı, çiçekli, meyvalı bahçelerde.

Ta uzaktaki tahta parmaklıklı bahçe kapısının üstünde bir çıngırak sallanırdı.. Kapı açılıp kapandıkça çıngır çıngır eden rüzgârlı gecelerde ince sesini duyuran bir çıngırak.

Ve yaz akşamlarında ateşböcekleri yorgun otlarla yeni sulanmış gül ve karanfillerin arasında, parlaya söne uçarken, uzaklardan yoğurtçu sesleri yankılanırdı:

-Silivri kaymaaaak...

Bahçeleri bahçelere toprak yollar bağlardı. Komşu bahçeler arasında da pek kullanılmayan yan kapılar vardı.

Bostan kuyularından elle çevrilen dolaplar, oluk oluk su akıtır, patlıcanlar, fasulyeler, dolmalık biberler o suyla sulanırdı.

Onu böyle bir dekorun ikindi üstünde tanımıştım. Gelmiş köşkün önündeki atkestanesinin altında bir şezlonga oturmuştu. Evdekiler balkondan usulca bakarak birbirlerine:

-Kim bu, diye sormuşlardı.

Biri:

-A tanıdım, bu Sünnetçi Mehmet Efendi, demişti.

"Sünnetçi" sözü "Cellat sözcüğüyle eş anlamdaymışcasına gizli bir hançer saplanmıştı yüreğime.

Büyüyen gözlerimle ben de bakmıştım.

Şişman, okkalı, hantal bir vücudu, kırlaşmış çember bir sakalı vardı. Elleri göbeğinin üstünde, öyle uzanmış oturuyordu.

Bahçelerde evin erkekleri pijamayla dolaşırlardı. Pijamayla misafir kabul ederler, hatta bazen pijamayla komşulara misafirliğe giderlerdi. Pijama ev elbisesi gibi bir şeydi. Yatarken de gecelik entarisi giyerlerdi.

Sünnetçi Mehmet Efendi aşağıda tek başına otura dursun, babam elindeki sigarayı sakin sakin içmiye devam etmişti. Sigarası bitince de ayağa kalkmış, aşağıya Mehmet Efendinin yanına inmişti.

Babamın Mehmet Efendiyi görünce daha uzaktan ne diyeceğini biliyordum. Sözde sevinçli bir şaşkınlıkla:

-Ooooo maşallah yahu, nerden çıktın böyle, diyecekti.

Limana giren vapurların hep aynı olan düdük sinyalleri gibi babamın da hangi misafiri görse çıkardığı ses buydu:

-Ooooo maşallah nerden çıktın böyle...

Sonra el sıkışırlar yanyana otururlardı. Babam konuşmaya pek teşne değilse, nargilesini getirtip onu içmeye başlardı. Üç beş tokurtu arasında da başını misafire çevirir:

-Daha nasılsın bakalım, derdi.

Misafir:

-Eh işte uğraşıyoruz derdi.

Ve uzayan sessizliğin ortasında nargilenin tokurtuları duyulurdu sadece.

BABAMIN sünnetçiyle ne konuşacağını merak ediyordum. Fazla yaklaşmıya da cesaret edemiyordum.

Babam sünnetçiyi görünce çok sevinmiş gibi geniş bir gülücükle:

-Ooooo maşallah nerden çıktın böyle'sini patlatmıştı.

Mehmet Efendi de, dizleri çıkmış bol pantolonu ve çember sakalıyle ayağa kalkmıştı:

-Kaç yıl oldu görüşmiyeli, özledim vallahi, diyordu.

-Nasıl buldun evi?

-Bizim oralara sizi tanıyan bir bahçuvan geldi, ondan öğrendim. Kalkıp gideyim, dedim.

Mehmet Efendi, Kapıdağ yarımadasında oturuyordu. Ta oralardan kalkıp gelmişti.

Babam:

-Hoş geldin, çok iyi yaptın, diyordu.

Ve soruyordu:

-Şimdi mi geldin?

Mehmet Efendi:

-Yok, diyordu, üç gün oldu geleli..

-Ya...

-Önce doğru buraya geldim ama kimse yoktu sizin evde...

Haklıydı. Evcek tenteli bir arabayla Çamlıca'daki büyük teyzelere gece yatısına gitmiştik.

Babam:

-Peki sonra ne yaptın, dedi.

-Adresin doğru olup olmadığını anlamak için şuradaki kapıdan İsmail Efendilere gittim.

-Tanır mısınız İsmail Efendiyi?

-Yooo yeni tanıştık. Çok muhterem bir zat..

-Öyledir.

-Üç gündür onlarda kalıyorum.

Babam, altına raptiye batmış gibi birden:

Ne, diye zıplamıştı. Üç gündür İsmail Efendilerde mi kalıyorsun.

Mehmet Efendi gayet olağan bir sesle:

-Evet, demişti.

-Hani tanımıyordun İsmail Efendiyi?

-Sizin evi sormıya gittiğimde tanıştık, ahbap olduk, ben de kaldım.

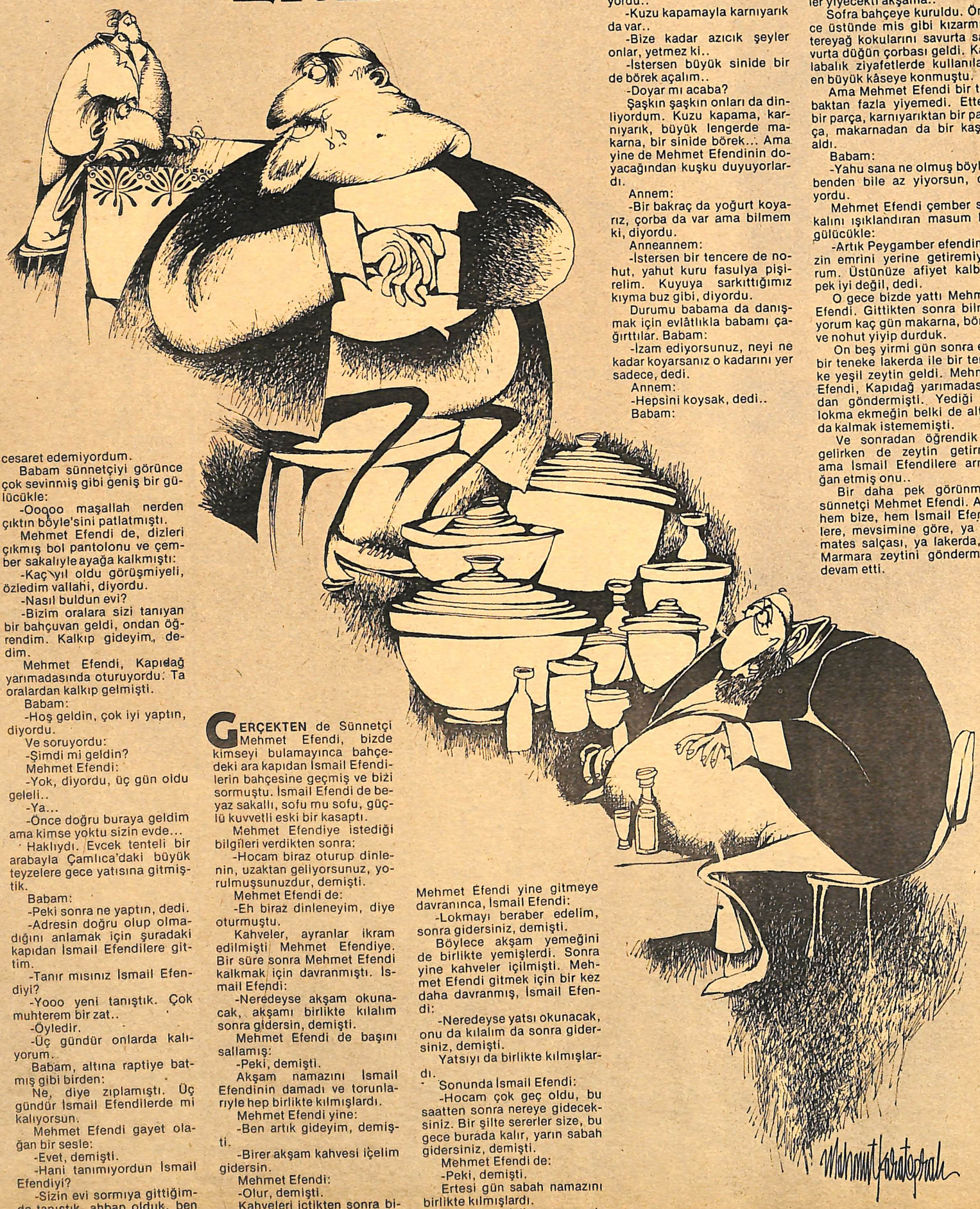

GERÇEKTEN de Sünnetçi Mehmet Efendi, bizde kimseyi bulamayınca bahçedeki ara kapıdan İsmail Efendilerin bahçesine geçmiş ve bizi sormuştu. İsmail Efendi de beyaz sakallı, sofu mu sofu, güçlü kuvvetli eski bir kasaptı.

Mehmet Efendiye istediği bilgileri verdikten sonra:

-Hocam biraz oturup dinlenin, uzaktan geliyorsunuz, yorulmuşsunuzdur, demişti.

Mehmet Efendi de:

-Eh biraz dinleneyim, diye oturmuştu.

Kahveler, ayranlar ikram edilmişti Mehmet Efendiye. Bir süre sonra Mehmet Efendi kalkmak için davranmıştı. İsmail Efendi:

-Neredeyse akşam okunacak, akşamı birlikte kılalım sonra gidersin, demişti.

Mehmet Efendi de başını sallamış:

-Peki, demişti.

Akşam namazını İsmail Efendinin damadı ve torunlarıyle hep birlikte kılmışlardı.

Mehmet Efendi yine:

-Ben artık gideyim, demişti.

-Birer akşam kahvesi içelim gidersin.

Mehmet Efendi:

-Olur, demişti.

Kahveleri içtikten sonra biraz daha sohbet etmişlerdi. Mehmet Efendi yine gitmeye davranınca, İsmail Efendi:

-Lokmayı beraber edelim, sonra gidersiniz, demişti.

Böylece akşam yemeğini de birlikte yemişlerdi. Sonra yine kahveler içilmişti. Mehmet Efendi gitmek için bir kez daha davranmış, İsmail Efendi:

-Neredeyse yatsı okunacak, onu da kılalım da sonra gidersiniz, demişti.

Yatsıyı da birlikte kılmışlardı.

Sonunda İsmail Efendi:

-Hocam çok geç oldu, bu saatten sonra nereye gideceksiniz. Bir şilte sererler size, bu gece burada kalır, yarın sabah gidersiniz, demişti.

Mehmet Efendi de:

-Peki, demişti.

Ertesi gün sabah namazını birlikte kılmışlardı.

Kahvaltı edelim sonra gidersiniz, kahve içelim sonra gidersiniz, öğleyi kılalım sonra gidersiniz. Biraz kestirelim sonra gidersiniz. İkindiyi kılalım, sonra gidersiniz.. Sünnetçi Mehmet Efendi böylece üç gün üç gece kalmıştı İsmail efendilerde..

BIZIM evde de bir telâş başlamıştı, hanımlar:

-Bilmem ki ne yapsak, herhalde bir süre de burada kalacak, diyorlardı.

Anneannem:

-Büyük lengerle bol makarna pişirelim, diyordu.

Annem:

-Sade makarna olmaz ki, diyordu..

-Kuzu kapamayla karnıyarık da var..

-Bize kadar azıcık şeyler onlar, yetmez ki..

-İstersen büyük sinide bir de börek açalım..

-Doyar mı acaba?

Şaşkın şaşkın onları da dinliyordum. Kuzu kapama, karnıyarık, büyük lengerde makarna, bir sinide börek... Ama yine de Mehmet Efendinin doyacağından kuşku duyuyorlardı.

Annem:

-Bir bakraç da yoğurt koyarız, çorba da var ama bilmem ki, diyordu.

Anneannem:

-İstersen bir tencere de nohut, yahut kuru fasulya pişirelim. Kuyuya sarkıttığımız kıyma buz gibi, diyordu.

Durumu babama da danışmak için evlâtlıkla babamı çağırttılar. Babam:

-İzam ediyorsunuz, neyi ne kadar koyarsanız o kadarını yer sadece, dedi.

Annem:

-Hepsini koysak, dedi..

Babam:

-Hepsini yer, ama başka bir şey istemez..

-Yani ne konursa hepsini yer mi?

-Yer. Sofrada artık bırakmayı günah sayıyor. Vaktiyle komşular ziyan olmasından korktukları bütün yemekleriona getirirlerdi. Hepsini yerdi. Peygamberin emrinin böyle olduğunu söylerdi. Konanı yemek "sünnet"miş.. O yüzden "Sünnetçi" derlerdi kendisine..

İçim rahatlamıştı. Demek erkek çocukların pipisini kestiği için değil, ne konursa önüne hepsini yediği için adına "Sünnetçi" diyorlardı.. Doğrusu pek sevinmiştim. Bakalım neler yiyecekti akşama..

Sofra bahçeye kuruldu. Önce üstünde mis gibi kızarmış tereyağ kokularını savurta savurta düğün çorbası geldi. Kalabalık ziyafetlerde kullanılan en büyük kâseye konmuştu.

Ama Mehmet Efendi bir tabaktan fazla yiyemedi. Etten bir parça, karnıyarıktan bir parça, makarnadan da bir kaşık aldı.

Babam:

-Yahu sana ne olmuş böyle, benden bile az yiyorsun, diyordu.

Mehmet Efendi çember sakalını ışıklandıran masum bir gülücükle:

-Artık Peygamber efendimizin emrini yerine getiremiyorum. Üstünüze afiyet kalbim pek iyi değil, dedi.

O gece bizde yattı Mehmet Efendi. Gittikten sonra bilmiyorum kaç gün makarna, börek ve nohut yiyip durduk.

On beş yirmi gün sonra eve bir teneke lakerda ile bir teneke yeşil zeytin geldi. Mehmet Efendi, Kapıdağ yarımadasından göndermişti. Yediği iki lokma ekmeğin belki de altında kalmak istememişti.

Ve sonradan öğrendik ki gelirken de zeytin getirmiş ama İsmail Efendilere armağan etmiş onu..

Bir daha pek görünmedi sünnetçi Mehmet Efendi. Ama hem bize, hem İsmail Efendilere, mevsimine göre, ya domates salçası, ya lakerda, ya Marmara zeytini göndermeye devam etti.

Mehmet Çatalcalı

Bir konuk çizerin fırçasından

Her hafta bu sayfa,ünlü Türk ve dünya karikatürcülerine ayrılacak, sırası geldikçe Çarşaf çizerleri de okurlarımıza tanıtılacaktır

Şadi Dinççağ

1919'da Bafra'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini, babasının devlet memuru olması nedeniyle Anadolu'nun değişik illerinde yaptı. Ve İstanbul'a gelerek, İstanbul Teknik Üniversitesinden mezun oldu. (1944)

Karikatüre küçük yaşlarda merak saran Dinççağ, ilk eserini 1938 yılında Akbaba dergisinde yayımlattı.

O günden bugüne devamlı olarak mühendislik ve karikatürcülüğü birlikte sürdüren Şadi Dinççağ, bir çok uluslararası yarışmaya katılmış ve eserleri yurt dışında da yayımlanmıştır.

Dinççağ katıldığı yarışmalar arasında 1974 yılında Skopje'de (Üsküp) birincilik ödülü kazanmıştır. Bunun dışında değişik yarışmalardan kazandığı üç ödülü daha vardır.

Halen Çarşaf dergisinde çizmekte ve Boğaz Köprüsünde müşavirlik yapmaktadır.

Evli olan Şadi Dinççağ'ın üç çocuğu vardır.

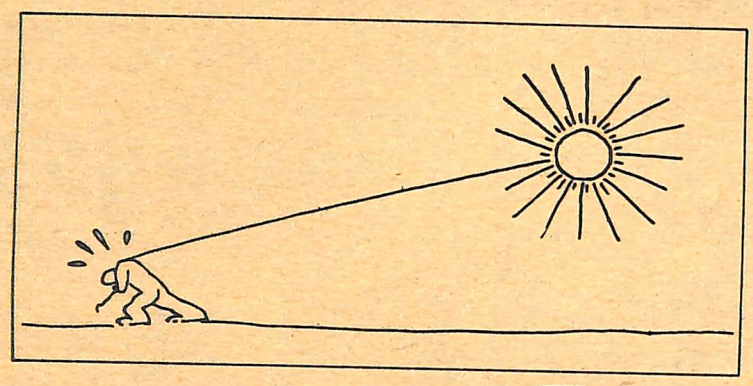

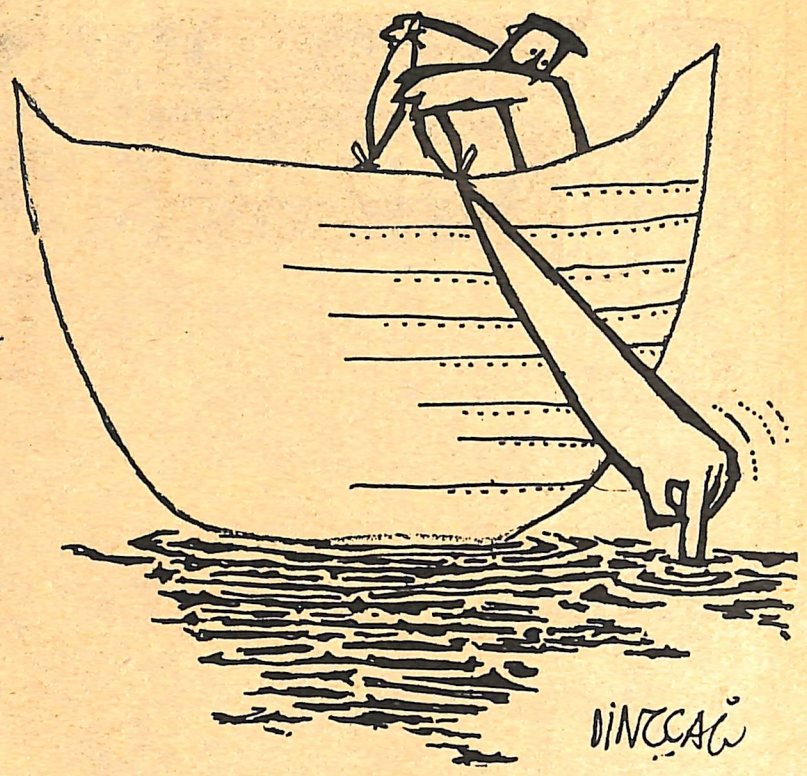

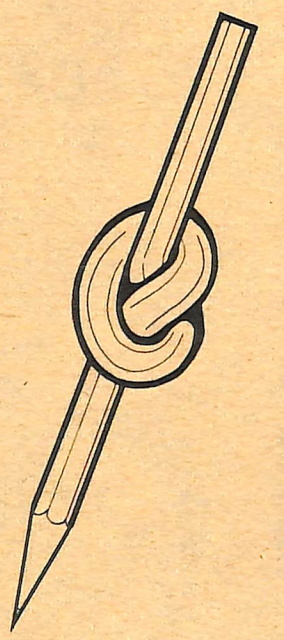

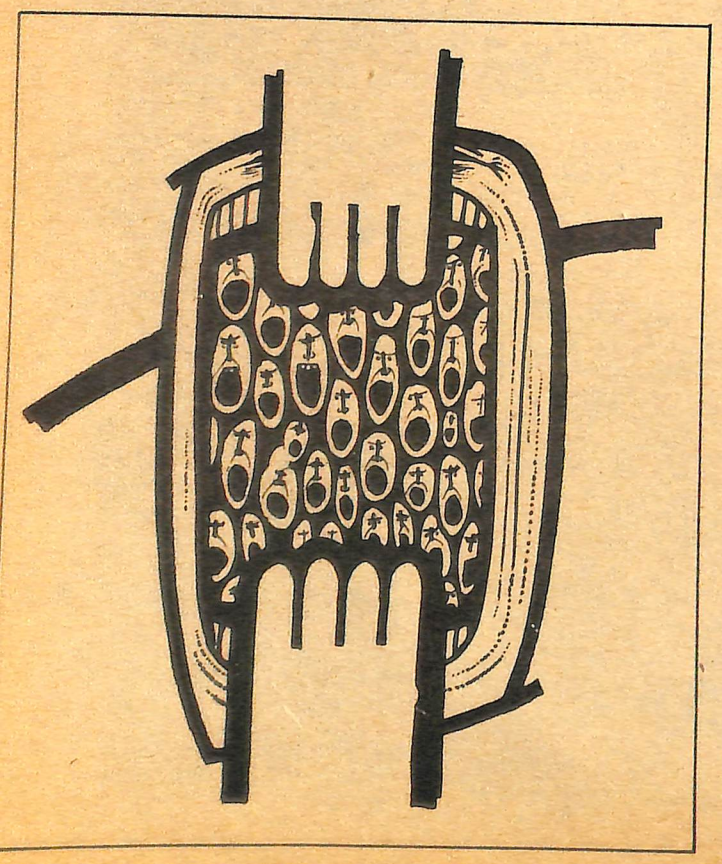

GÜNÜMÜZDE YAŞASALARDI 3

Yine Süleyman'a acıdı Emrah, tutup Erbakan'ı taşladı eyvah

ÜMİT YAŞAR OĞUZCAN

Bu kez de Emrah'ın ruhunu çağıralım dedik. Dalgınlığımıza gelmiş; hangisinin ruhunu çağırdığımızı belirtememişiz. Bu yüzden Erzurumlusu ile Ercislisi birlikte geldi Emrah'ların. Baktık; ikisi de dolmuş, sazları ellerinde, çağımızı taşlamak için sabırsızlanırlar.... Bu yüzden yazı - turaya başvurduk; Erzurumlu Emrah kazandı. Bunun üzerine Ercisli Emrah "Hadin ağalar, bana müsaade! Başka sefer görüşür, konuşur, halleşiriz" deyip gitti. Erzurumlu Emrah'la baş başa kaldık.

Erzurumlu Emrah dedi ki: "Gününüzde bi Sülüman Bey varmış. Yalnız politikacıların değil, yazarların, çizerlerin de ilham kaynağı olmuş. Acıdım adamcağızın haline. Koşmalarımı onun ağzından çalıp söyleyeyim de bir dinleyin bakalım."

Aldı sazı Erzurumlu Aşık Emrah; Ispartalı Sülüman'ın ağzından bakalım neler söyledi:

Sülüman Bey ve basın

Basına bir türlü yaranamadım
Gitmesem azarlar, gitsem azarlar
Türk siyasetinin bülbülüyüm ben
Ötmesem azarlar, ötsem azarlar

Yaptıklarım şan katarken şânıma
Yazdıkları tak ediyor canıma
Siyaset biraz da atmaktır amma
Atmasam azarlar, atsam azarlar

Aman dostlar sallıyorlar yerimi
Döktüler ortaya bütün kirimi
Ettiğim hesapsız vaatlerimi
Tutmasam azarlar, tutsam azarlar

Millet hakem oldu çıktık bir maça
Adam saldırıyor kin saça saça
Ben de tutup Ecevit'e bir parça
Çatmasam azarlar, çatsam azarlar

Nedir çektiklerim benim basından
Ne isterler Yahya'nın suntasından
Gemim delinse de tam ortasından
Batmasam azarlar, batsam azarlar.

Ne yalan söyleyelim; Erzurumlu Emrah'ın bu koşması hepimize pek dokunmuştu. Bayağı duygulanmıştık. Yaşaran gözlerimizi silemeden, Aşık, bu kez de sempatik yeğenimiz Yahya'nın ağzından ikinci koşmasını da çalıp söylemeğe başladı:

Şimdengeru Ecevit'e küskünüm
Yıktı hatırımı barışmam gayri
İşte en sonunda girdim içeri
Gazetecilerle görüşmem gayri
Çok oldu zararı bana o zatın
Ötesini külâhıma anlatın
Sonu ne olacak bu gidişatın
Beni mazur görün karışmam gayri

Sakız oldum yâra hem de ağyar'a
Neymiş? Giden, sunta çıkmış
Sütten ağzım yandı, ben bundan sonra
Benden büyük işe girişmem gayri.

Bu koşmadan sonra Aşık, bir süre dinlendi. Hayli yorulduğu her halinden belliydi. "Son koşmankimin için Aşık?" dedikse de, cevap vermeyip söylemeğe başladı:

Gelirken uğradım ben Erbakan'a
Dedim: Keyfin nasıl? Dedi ki: Yok yok
Bol keseden atmaz oldun aylardır
Dedim: Hasta mısın? Dedi ki: Yok yok

Dedim: Şu Ecevit, Dedi: Korkumdur
Dedim: Sülüman Bey, Dedi: Dostumdur
Dedim: Bu hükümet, Dedi: Tutkumdur
Dedim: Dayanır mı? Dedi ki: Yok yok

Dedim: Kıbrıs işi? Dedi: Bitmiştir
Dedim: Ege işi? Dedi: Düzelir
Dedim: Ya şu üsler? Dedi: O bilir
Dedim: Satar mısın? Dedi ki. Yok yok

Dedim: O vaatler, Dedi: Şakaydı
Dedim: O zart zurtlar, Dedi: Cakaydı
Dedim: Takken düşmüş, Dedi: Şapkaydı
Dedim: Kel göründü, Dedi ki: Yok yok

Dedim: Ne bu hay huy? Dedi: Bilemem
Dedim: Sadede gel, Dedi: Gelemem
Dedim: Çaresi ne? Dedi: Söylemem
Dedim: Patla e mi? Dedi ki: Yok yok.

Sanki, SİZ OLSAYDINIZ NE YAPARDINIZ?

Bu sorunun cevabını, Levent Kırca ve Enis Fosforoğlu, çok acıklı bir şekilde bu resimli romanda veriyorlar...

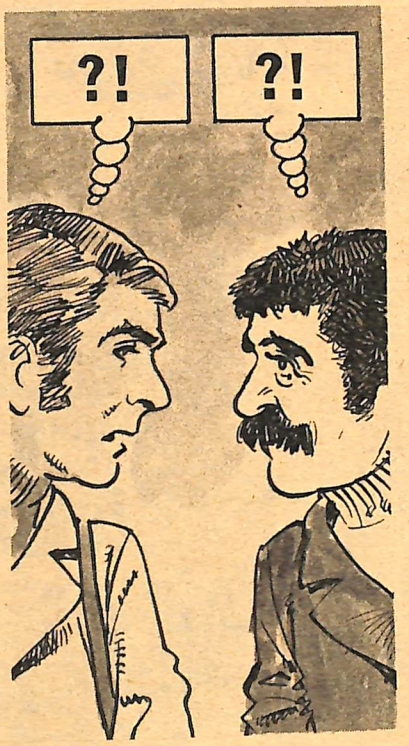

Yazan: Kandemir KONDUK Çizen: Bülent DÜZGİT

HOPPİDİ YAP FİFİŞKO'M !.. HADİ, GİDİP ET PAZARINDA BONFİLENİ ALALIM !.. HADİ EVLADIM !..

AFEDERSİNİZ FİFİŞKO'NUN ANNESİ !.. RAHATSIZ ETTİK...
BİZDEN NE TÜR GÜLDÜRÜ PROGRAMLARI İSTEDİĞİNİZİ ÖĞRENECEKTİK ?..
AAA !.. TANIDIM SİZİ !.. AY BEN SİZİ ÇOK SEVERİM !.. YALNIZ BAZEN ÇOK KIZIYORUM LAF ARAMIZDA...

AY, ŞEKERİM, NE DİYE İKİDEBİR BANAL ROLLERE ÇIKIYORSUNUZ ?.. AMERİKALI MİSAFİRLERİMLE İZLERKEN YERİN DİBİNE GEÇİYORUM... AYOL, KÖYLÜ OLMAK, İŞÇİ OLMAK SİZE YAKIŞIR MI ?..
KARAKAŞLIYI GÖZÜM KESTİ...

NONOŞUM, AÇLIKTAN, ÇIPLAKLIKTAN NE DİYE SÖZ EDİYORSUNUZ ?.. ÇALIŞSINLAR, KAZANSINLAR !.. SİZ, TATLI ŞEYLERDEN SÖZ EDİN, TAATLIM !..
ÇEK GİT BAŞIMDAN İTOĞLU İT !..
HEV !.. HEV !..

BİR DE SİZE SORALIM ; BİZDEN NASIL GÜLDÜRÜ PROGRAMI YAPMAMIZI İSTİYORSUNUZ ?..
HALİMİZİ ANLATIN KARDAŞ, MİLLET KÜLE KÜLE PATLASIN !..
YOOOK !.. HALİMİZİN TAM TERSİNİ CANLANDIRIN, BAKIN NASIL BEĞENİLECEK PROGRAMINIZ !..

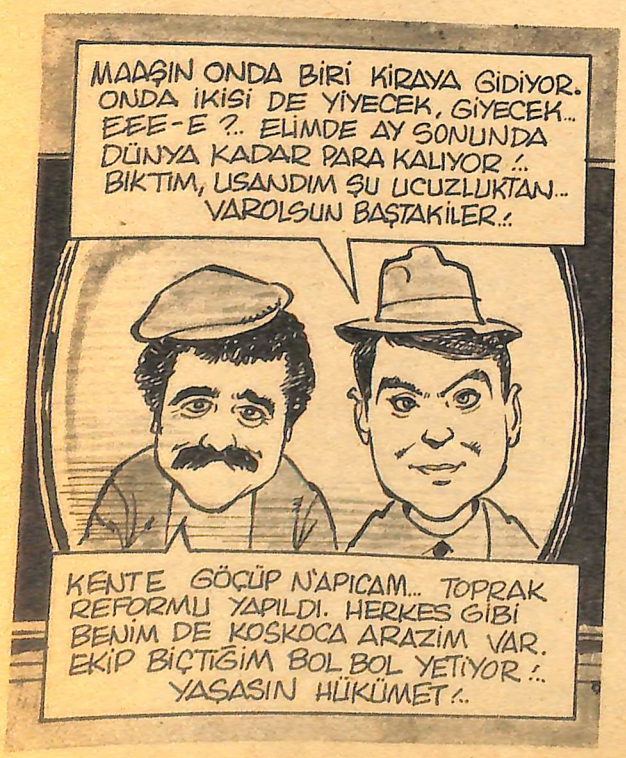
MAAŞIN ONDA BİRİ KİRAYA GİDİYOR. ONDA İKİSİ DE YİYECEK, GİYECEK... EEE-E ?.. ELİMDE AY SONUNDA DÜNYA KADAR PARA KALIYOR !.. BIKTIM, USANDIM ŞU UCUZLUKTAN... VAROLSUN BAŞTAKİLER !..
KENTE GÖÇÜP N'APICAM... TOPRAK REFORMU YAPILDI. HERKES GİBİ BENİM DE KOSKOCA ARAZİM VAR. EKİP BİÇTİĞİM BOL BOL YETİYOR !.. YAŞASIN HÜKÜMET !..

BRAVOOO !.. ŞİMDİYE KADARKİ EN GÜZEL PROGRAMINIZ BU OLDU !.. YEŞİLÇAM'A DA GEÇSENİZ, SEKS FİLMİ DE ÇEVİRSENİZ, BÖYLE GERÇEKÇİ SKEÇ YAPTIKTAN SONRA, KOVULMAZSINIZ !..
ÇOK GERÇEKÇİ OLDU !..
HEP BÖYLE GERÇEKLERİ YANSITIN !..
DENETLEME KURULU

HERŞEYİN "HAYALİ" OLDUĞU BİR DÖNEMDE...
SİZ OLSAYDINIZ NE YAPARDINIZ ?..
SON

Uyanık seyirci!...

Çizen: DON MARTIN

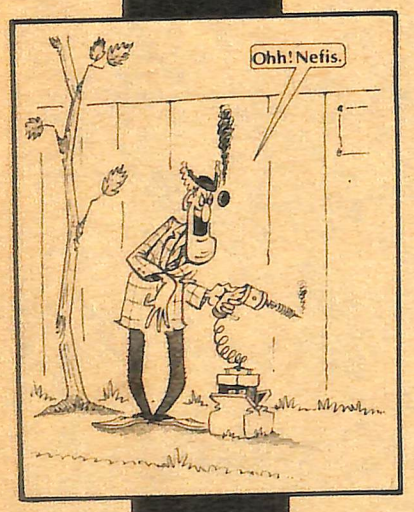

© Türkiye'de yayın hakkı Gırgır dergisine aittir

Yarımporsiyonun düdüğü!

Ziyaretçileri gelenlerin isimlerini okuyan gencin sesi çın çın yankılanıyordu: «Tahtakaleli Kemal, Artist Muzaffer, İdamlık Ali. Yolsuz Niyazi, Çulsuz Razi, Dümbük Recep, Köfte Mustafa, Duman Haydar, Subay Necati, Pestil Rızaaa! Ulan Pestil Rızaaa!...»

YALNIZ benim değil, yankesiciler dalmış kalabalığın içine, arabaları kaldıranların, büyükleri taşıyanların ceplerini hep boşaltmışlar. Cüzdanımı cebimde bulamayınca, ben ordan, bağıra çağıra karakola koşup,

"Beni soydular!" dedim.

Polis, beni oranın yabancısı görüp,

"İyi öyleyse, tutanak yazalım. Ver kimliğini bakalım... Kimsin, nesin, nerden gelip nereye, gidersin?" diye sorunca ben işte o zaman yandım.

Koğuştakiler bir daha, hep bir ağızdan,

Haydaaa! çektiler.

Karar: Davacı tarafın gerekli belgeleri mahkememize ibrazına

Gardiyan Yarımporsiyon bağıra bağıra, bağırmadığı zaman da düdüğünü öttürerek koridordan birinci koğuşa doğru geliyordu:

- Heeeey! Susun! Ziyaretçi listesi okunacak, dinleyin. Adı okunan ziyarete gitsin. Öbürleri içeri, içeriiii!.. İçeri dedim, içerii!

Her ziyaret günü sabahı saat onda ziyaretçileri gelenlerin adları okunurdu. Ziyaret günleri hükümlülerle tutuklular koğuşlarına kapatılmazdı ama, geçen haftaki ziyaret gününde, hem de ziyaretçisiyle görüşürken bir hükümlü, baskın verilerek şişlene şişlene öldürüldüğü için, bir önlem olmak üzere bu ziyaret günü hükümlü ve tutuklular koğuşlarına kapatılmıştı.

Ziyaret süresi on beş dakikaydı ama, ziyaretçilerin ziyaret yerine alınmamaları, ziyaretçisi gelenlerin çağrılmaları uzun sürdüğünden, her saatte bir ziyaretçisi gelenlerin listesi okunuyordu. Listeyi, torpili olduğu için cezaevi yönetiminde çalışan gür sesli bir genç hükümlü, bahçeye açılan kapı ağzında okuyordu.

Yarımporsiyon düdüğünü öttürerek, düdüğünü öttürmediği zaman da boş durmayıp herkesi koğuşlarına tıkmaya çalışırken, ziyaretçileri gelenlerin adlarını okuyan delikanlının sesi, bütün koğuşlardan duyulacak biçimde çınçın yankılanıyordu:

- Listeeee! Ziyaretçiler, ziyaretçiler, ziyaretçileeeer! Listeee! Tahtakaleli Kemal, Artist Muzaffer, İdamlık Ali, Yolsuz Niyazi, Çulsuz Razi, Dümbük Recep, Dümbük Receeep!.. Köfte Mustafa, Duman Haydar, Subay Necati, Pestil Rızaaa! Ulan Pestil Rızaaa... Artist Muzaffer!

Birinci koğuştaki hükümlülerden biri, kendikendine yüksek sesle söylendi:

- Bizi arayan soran yok! Yirmiye yoğurt!...

Sonra, yatağına oturmuş, sazıyle uğraşmaktaolan Yaşar'a seslendi:

- Yaşar!

- Buyur ağbi.

- Senin de mi ziyaretçin yok?

- Ben ölmüşüm ağbi... Kimseyi beklediğim yok ki, gelsin.

Başka bir hükümlü, Yaşar'a o soruyu sorana,

- Yani, dedi, senin bir beklediğin mi var da, böyle dedin şimdi?

Öbürü,

- Yoo, dedi, kimseyi beklediğim filan yok. Ama kaya kovuğundan da çıkmadık; mapusluğumuzun ilk günlerinde bir iki gelenimiz, gidenimiz olurdu ya, yıllar geçtikçe hepsinin ayağı kesildi.

- Öyleyse daha ne bekliyorsun?

- Hani yani, mesela dedik... Yirmiye yoğurt, yirmiye yoğurt!

Onların dilinde "Yirmiye yoğurt" diye bağırmak, yoğurt ucuzladı ama müşteri yok demek, ne gelen, ne giden; ne arayıp, ne soran; ne para, ne pul; ne istek, ne umut var demekti.

Ziyaretçileri olmayan, ziyaretçileri geleceği umudu da olmayanlar için bu ziyaret günleri büsbütün acılı geçiyordu. Yaşar saz çalıp kendi yaktığı türküleri çığırdığından koğuştaki arkadaşları da O'nun türkülerini dinleye dinleye ezberlemişler, arasıra söylemeye başlamışlardı. "Yirmiye yoğurt!" diye of çeken hükümlü, Yaşar'ın türküsünü söylemeye başladı:

Bir kara talih kovaladı beni
Umutlar verdi oyaladı beni
En olmaz yerimden yaraladı beni
Onulmaz yerimden yaraladı beni
Sarsın yaramı çağırın annemi!

Yaşar'ın "Anşe'mi" dediği yerde O "Annemi" diyerek türküyü kendine uyduruyordu.

Yaşar, yatağından sazının tellerini dımbırdatıyordu. Çiftekâğıtlı cıgarasına yumulan hükümlü,

- Çök sazına aslanım, koyver sazı söylesin Yaşar'ım! diye bağırdı.

Yaşar, yavaştan başlayıp bir türkü tutturdu:

Bir döksem derdimi denizler taşar
Anlatsam yargıca, yargıç da şaşar
Hakkımı istesem ölmüşsün derler
Vergiye salgıya bu ölü yaşar

İsterse bulunur kitapta yeri
Hazret-i İsa'yı gösterir diri
Bu sözü söyleyen sorulsa dersin
Yaşarken yaşamaz garibin biri

Akşam olunca, yine Yarımporsiyonun düdük sesleri ve "İçeri, içerii" diye bağırmalarıyle hükümlülerle tutuklular koğuşlarına tıkıldılar. Ziyaret günlerinin akşamları, ziyaretçisi gelenlere de,gelmeyenlerede bir anlatılmaz acılı üzünç çöküyordu. Sevinçli zamanlarda da, üzünçlü zamanlarda da, haydi gelsin Yaşar, deniyor, Yaşar da koğuşun en uygun yerine oturup, yaşarken yaşamazlığının öyküsünü anlatıyordu.

Akşam yoklamasından ve yemekler yenildikten sonra, yine birinci koğuştakiler, Yaşar'ı en iyi dinleyecek biçimde yerlerini almışlardı. Yaşar durup dururken başından geçenleri anlatamazdı. Nasıl boksçular maçtan önce kızışmak için atlar zıplarlarsa, nasıl ayaktopçuları maç başlamadan alana çıkıp koşup sıçrarlarsa, Yaşar'ı da işte öyle, anlatmaya başlamadan önce konu üstüne söz açıp kızıştırmak gerekirdi. Bunu bilen koğuş arkadaşlarından biri,

- Eee, Yaşar, miras işi ne oldu? diye sordu.

Yaşar,

- Mirası alabilmem için, önce yaşadığımı isbat etmem gerekiyor... dedi.

- Yahu, mahkemede davâ açtın ya...

- Açtım açmasına da...

- Eee?

- Ağbicim, sen Yaşar kardeşinin laflarını kulak arkası ediyorsun. Anlatmıştım ya, biz particilik oynarken ve büyüklerimizi alkışlamak için ve büyüklerimizin arabalarını havaya kaldırmak için ve büyüklerimizi başımızın üstünde taşımak için, ellerimizi yukarı kaldırdığımızdan, Türkiye'mizin bütün yankesicileri oraya dolup, bizim ellerimizin havaya kalkmış olmasını fırsat bilerekten, bizim ceplerimizi tümden boşaltmışlar. Bizi sövüşlemişler ki ağbicim, ne diyorum sana, o kadar olur işte...

Miting denilen toplantıların ünlü sövüşçülerinden ikisi birinci koğuştaydı. Birinci koğuşun öteki dallarda uzman yankesicileri ve hırsızları,

- Ulan yoksa Yaşar kardeşimizi sövüşleyen siz miydiniz? diye dalga geçtiler.

Yaşar, ne yaşar, ne yaşamaz

17

Yazan: Aziz NESİN

Gelecek Hafta:
"HER ŞEY MİRASI ALMAMA BAĞLI"

Serbest kürsü

HERKESE BİR HAK

söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

Hazırlayan: BİZİM HAKKI

Bu sayfa, sizin sayfanızdır. Karikatürlerinizi, esprili fotoğraflarınızı ve fıkralarınızı bekliyoruz.

HER TEDBİR EMNİYET İÇİN

APARTMANIN ikinci katında kumar oynuyorlardı. İçlerinden birinin hile yaptığını gören arkadaşları fena halde kızıp onu pencereden aşağıya attılar. Adamın bacağı kırıldı. Bir süre hastanede yattı. Sonra iyileşip çıktı ve o akşam meyhanede rastladığı bir dostuna başından geçenleri anlattı. Sonra:

-Şimdi ben ne yapayım?.. diye sordu.

Arkadaşı..

-Beni dinlersen kardeşim, bundan sonra kumarı zemin katta oyna!... dedi.

GÜNAH KİMDE?

YAŞLI kadın kocasına.

- Yarın evliliğimizin ellinci yıldönümü kocacığım, dedi. Horozu keselim mi?..

Adam:

- Allah Allah, dedi. Bunda horozun ne günahı var?..

KİM DAHA HIZLI KOŞAR?

SORU: Irza tecavüz neden imkansız bir şeydir?..

Cevap: Çünkü etekleri kalkık bir kız, pantolonu inik bir erkekten daha hızlı koşar.

UYARI

BİR film yapımcısı o gece yatağını genç ve güzel bir yıldız adayıyle paylaştı.

Gece yarısı adam kızı uyandırdı.

-Ben tuvalete kadar gidiyorum, dedi.

Kız şaşırdı.

-İyi ama beni niye uyandırıyorsun?

-Yanlışlıkla yerime bu arada başka biri gelmesin diye haber vereyim dedim şekerim..

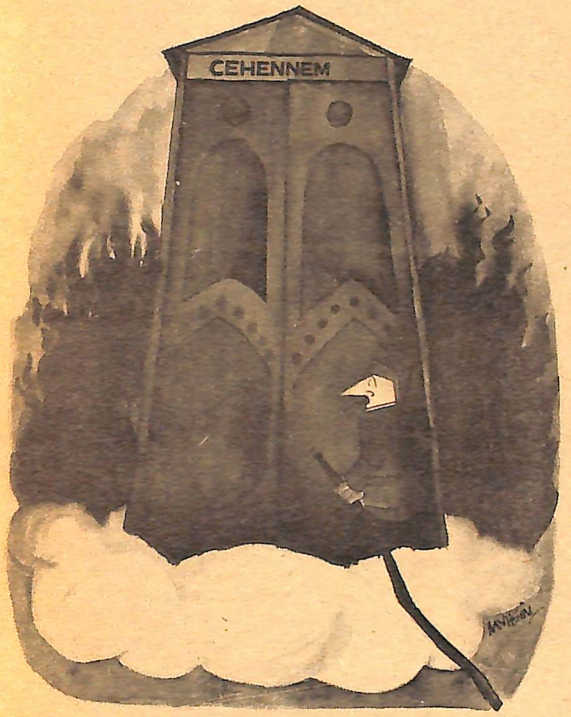

şip-şak

HALİL DEMİRCAY 1258 Sok. No: 21 Kahramanlar - İZMİR

Gönderdiğiniz okul anılarından...

Cetin ALTAN'ın seçtikleri

Albayın cevabı

ASKERLİK dersini, kız-erkek bütün öğrenciler dört gözle beklerdik. Albayımız yakışıklı, şen, şakacı biriydi. Ders arasında nükteler yapar, özellikle erkek öğrencilere:

- Ulan senin saçlar yine o biçim olmuş kerata gibi, fiskelerle takılırdı.

Kızlara ise pek bir şey demezdi. Kızlar da albayı hayran hayran dinlerler, teneffüs zili çalınca da bir araya toplanıp, fıkırdaya kıkırdaya albayı konuşurlardı.

Bir pazartesi günü albay yazılı sınavın notlarını okudu. Kırık alanlar sadece erkekler arasındaydı.

Askerlik hocası:

- Ulan eşşek herifler, diyordu, kazık kadar adamlarsınız. Erkekliğinizden utanın. Bakın kızlardan hiç zayıf alan var mı?

Erkek öğrenciler boyunlarını bükmüşler susuyorlardı.

Albayın kızlara bolladığı iltifattan cesaret alan Cımbız Zehra parmağını kaldırarak hocaya yağ yakmak istedi:

- Öğretmenim ne zaman "Sözlü" olacağız, dedi.

Albay kızı şöyle bir süzdü; çarpık bir gülücükle:

- Kusura bakma kızım, dedi, ben evliyim.

Nevzat YILMAZ
Dükkanönü Mah.
1041 Sok. No. 4
DENİZLİ

Çelişki...

O zaman lise sıralarındaydık. İbiş Ömer diye matrak bir arkadaşımız vardı. Nerden bulur, nasıl bulur, olmadık muziplikler icat eder, hocalarla tartışır, şirin mantık oyunları yapardı.

Durmadan yasa saygısından yasaların egemenliğinden söz eden bir edebiyat öğretmenimiz vardı.

- Bir toplum yasalara göre yönetilir, yasalar uygulanmazsa o toplum değnekçisiz kalmış eşşek sürüsüne döner, derdi.

Bir gün İbiş, edebiyat hocasının dersinde, sırasından kalktı başka bir sıraya oturdu. Hoca önce bir şey demedi. Bir süre sonra ordan da kalktı başka bir sıraya oturdu. Hoca şöyle bir baktı İbiş'e, gene bir şey demedi. Derken Ömer oradan da kalkıp başka bir sıraya oturunca edebiyatçı:

- Ulan kestane fişeği gibi ortalıkta ne dolaşıp duruyorsun. Git kendi yerine otur bakayım, dedi.

Ömer ayağa kalktı:

- Hocam dediğinizi yapıyorum ama, Anayasaya aykırı hareket ediyorsunuz, dedi.

Hoca:

- Ne... Ne... diyorsun be... Nerde Anayasaya aykırı hareket ediyorum, diye celâllendi.

İbiş Ömer arka cebinden bir anayasa çıkardı, sayfalarını karıştırdı ve okumaya başladı:

- Madde 18-Herkes dilediği yerde yerleşme hürriyetine sahiptir.

Bekir SÖZEN
Sultanahmet - Akbıyık
Oyuncu Çıkmazı No: 22
ISTANBUL

Kuşlar gibi

LİSE son sınıftaydık. Yaramazlığımız çalışkanlığımızdan öndeydi. Aramızda da gayet hazırcevap cin gibi arkadaşlar vardı. Hocalar kızar gibi oldular mı, onlar bir nükte ile havayı değiştirirler, durumu kurtarırlardı.

Kimya hocamız aynı zamanda sınıf hocamızdı. İlerici, neşeli, çok cici bir kadındı.

Sınıfın azdığı bir gün içeri girmiş, gürültüyü bastırdıktan sonra öğütler vermeye başlamıştı:

- Bakın çocuklar, diyordu, koskocaman insanlar oldunuz. Yakında liseyi bitiriyorsunuz. Böyle devam edemezsiniz. Çocukları bırakıp istikbalinizi düşünmeniz gerek. Ama ne çare ki sizin aklınız hâlâ havalarda.

Birden Mızmız Nuri'nin arka sıralardan sesi duyuldu:

- Üzülmeyin hocam, Atatürk bile "İstikbal göklerdedir" demiş.

Nejla KARAKAŞ
Karaağaç Sok. No. 341
Mamak - ANKARA

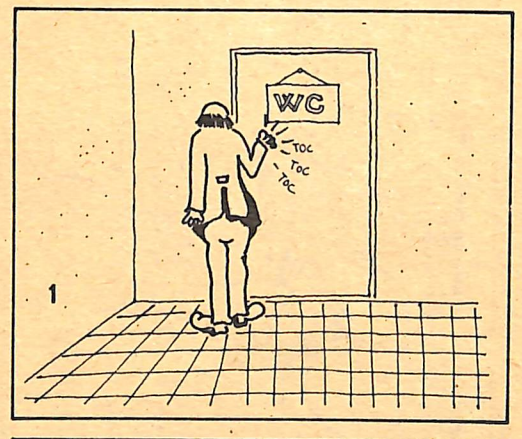

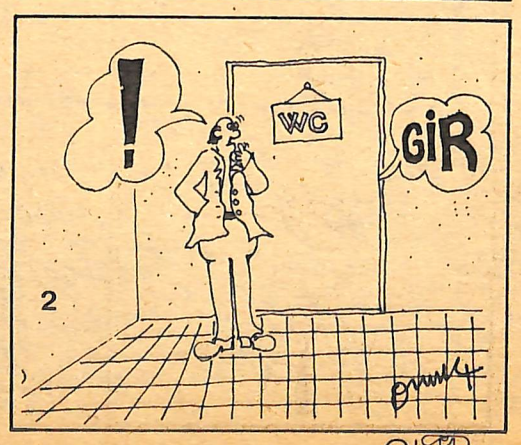

BİR ŞİFREMİZ VAR

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz, dört ipucundan ibarettir:

1) Bulacağınız 12 kelimelik bir cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki (Y) olacaktır. 3) Kelimeler, harflerin yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda birbirini izlemesi sonucunda oluşacak, çarpraz sapmalar yapılmayacaktır. 4) Her harf sadece bir defa kullanılacaktır.

O	Y	I	M	N	A	L	K
R	C	A	N	I	M	...	A
N	E	M	İ	N	D	E	S
İ	Z	Ö	Ç	E	İ	B	Y
Y	D	Ü	N	D	R	Ş	E
E	?	Z	Ü	Z	İ	S	İ
H	!	P	E	S	Y	A	N

CEVAP: YİNE Mİ ÇÖZDÜNÜZ? EHİ PES YANI SİZDEN DE BİR ŞEY SAKLANMIYOR CANIM...

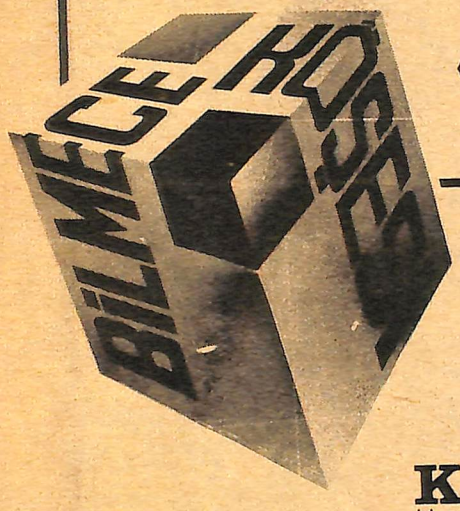

BİLMECE BİLDİRMECE EKSİK ŞEKLİ BİTİRMECE

KARELİ bulmaca... "7 Yanlışı Bulma" bilmecesi. Eş şekiller bulmacası... Bütün bunlar, artık klasikleşmiş bilmece türleridir. ÇARŞAF ise 17 sayıdır bu köşede. okurlarına çok daha değişik bir örnek sunmaktadır.

Amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar" dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler türetmek olan bir bilmece...

Şimdi siz de sayfanın altındaki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek, bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

a) En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaklardır.

b) İkramiye kazananlarınisimleri, iki sayı sonra yayınlanacaktır.

c) Türetilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah, ya da kırmızı tükenmez kalemle çizilmesi gerekmektedir.

Adres:
"Az Gelişmiş Anahtar 17" Çarşaf Dergisi, Mollafenari Sok. No: 30-32 Cağaloğlu - İstanbul

DÜŞÜNCE DİLE GELİRSE...

Bir takım tipler düşüncelerini belirtiyorlar... Yazısız belirttikleri için de hepimizi delirtiyorlar!.. Neyse, sakin olalım... Ve bu düşünceli tiplerin KİMLİKLERİNİ bulalım... (Bi zahmet!..)
Bulamayan dergiyi ters çevirip bakar, şak diye durumu çakar!..

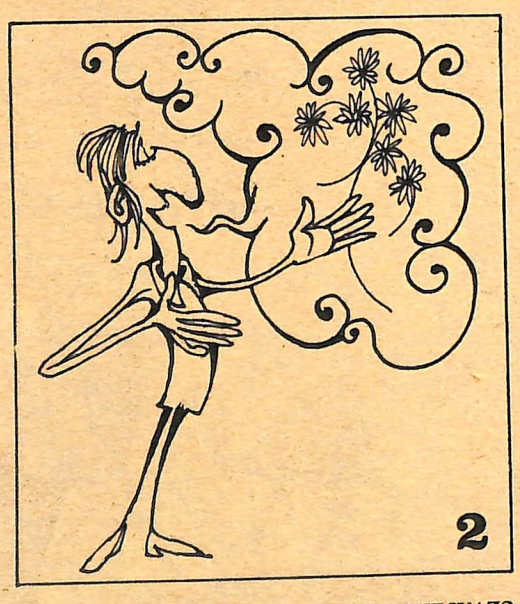

CEVAPLAR: 1- Kekeme 2- Şair

"Az gelişmiş Anahtar 15"i en iyi tamamlayan 5 okurumuz 100'er lira armağan kazandılar

Kazanan okuyucularımızın isimlerini ve türettikleri şekilleri yayınlıyoruz:

ANAHTAR ŞEKİL

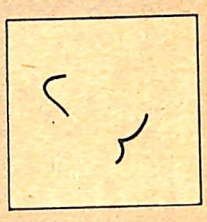

AHMET TALAT TOK
Aşağı Eğlence
Doğançay Sokak
No: 16
Etlik-ANKARA

SELİM ARTUÇ
İncirli Yeni
Andıran Sitesi
4. BLok No: 3
Bakırköy
İSTANBUL

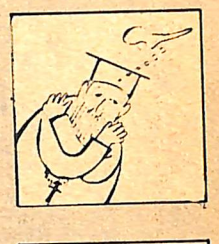

HALİDE BAYRAMOĞLU
14. Sokak 33/A
Bahçelievler
ANKARA

HATİCE COŞKUNDERE
Emek Sitesi
Manolya Apt. D. 2
DENİZLİ

ATİKE BULUT
İbrahim Çelebi
Mah. Çayatlar
Sokak No: 8
MANİSA

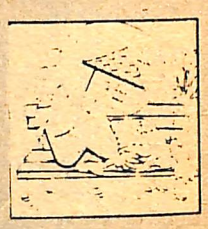

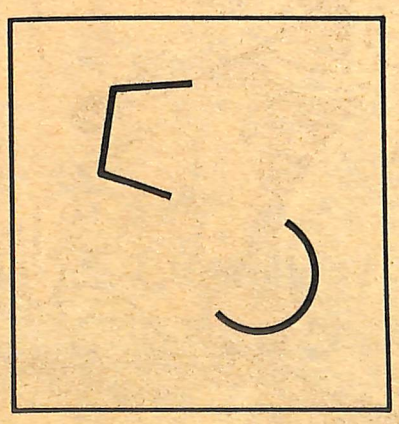

Çarşaf
İKRAMİYELİ BİLMECE KUPONU

AZ GELİŞMİŞ ANAHTAR 17

Adı, soyadı: .....
.....
Adresi: .....
.....
.....
.....

Çarşaf
Haftalık Mizah Dergisi
YIL 1 SAYI 17

Sahibi: EROL SİMAVİ
Genel Müdür: Nezih DEMİRKENT
Genel Yayın Müdürü: Çetin EMEÇ
Sorumlu Müdür: Semih BALCIOĞLU

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset Matbaacılık ve Gazetecilik A.S.
Adres: Cağaloğlu, Mollafenari Sok. No: 30-32 İSTANBUL
Telefon: 28 68 75

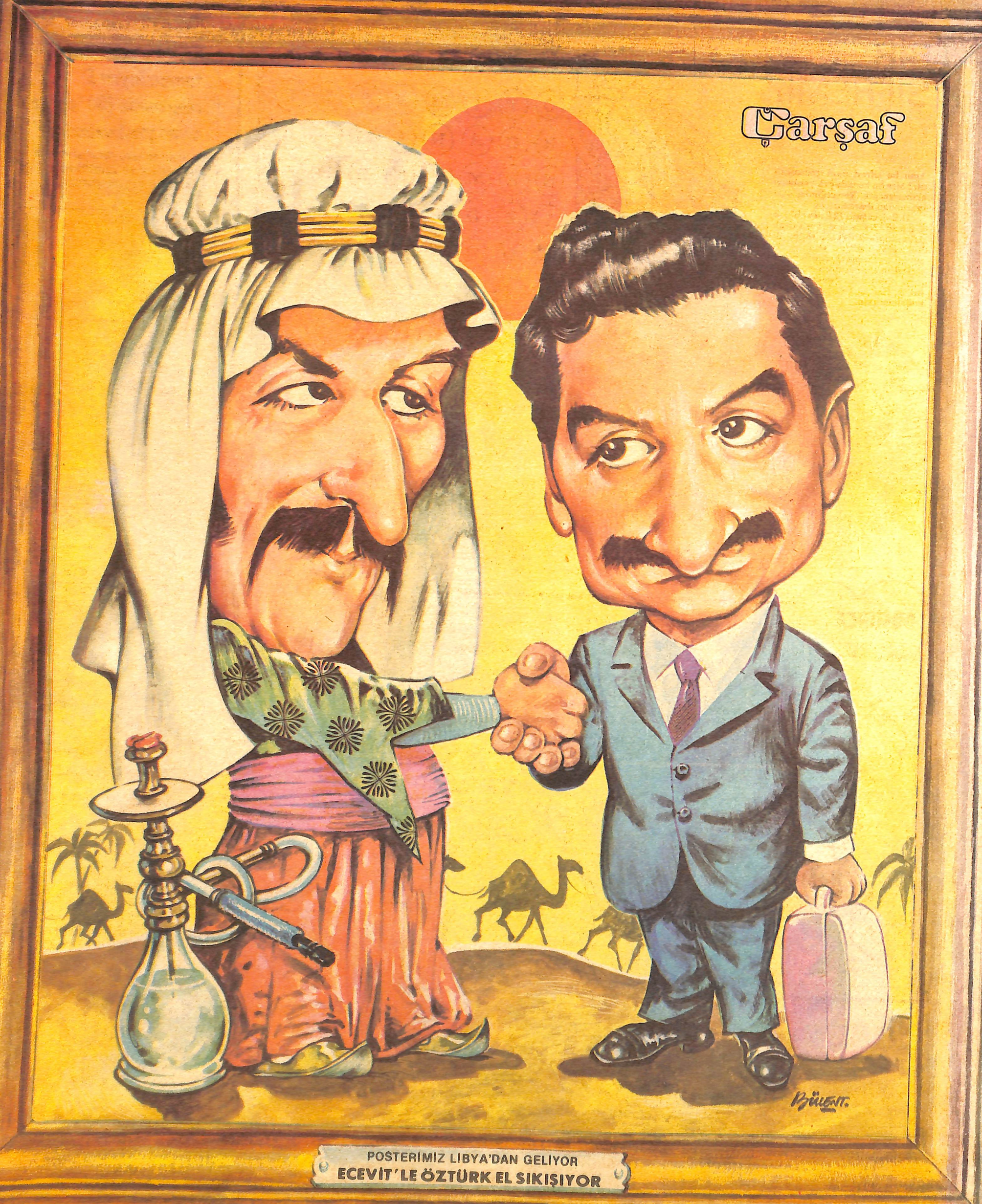

POSTERİMİZ LİBYA'DAN GELİYOR
ECEVİT'LE ÖZTÜRK EL SIKIŞIYOR

akdoğu

Teknolojinin Simgesi

RADO DIASTAR

İsviçre'den eşsiz bir saat, RADO DIASTAR.

Özel yapımlı çelik çerçevesi ve safir camıyla dünyanın çizilmeyen tek saati, RADO DIASTAR.

Otomatik kurgusuyla zamanın en dakik, en dayanıklı izleyicisi, RADO DIASTAR.

Bütün modelleri takvimli ve kesinlikle su geçirmeyen şık saat, RADO DIASTAR.

RADO

DIASTAR

ELEKTRONİK

ZAMANA DEGER VERENLER İÇIN

RADO DIASTAR saatleri için İstanbul haricindeki münhal vilâyetlerde acentelik verilecektir.

RADO saatleri RİGİ saat galerilerinde

Türkiye Mümessili
MUSTAFA TUFAN

Türkiye Yetkili Mümessillik ve Bakım Servisleri :

MAGAZA : ŞİŞLİ, Halaskârgazi Cad. 268/1 47 30 09–22 20 04
GALERİLER : ŞİŞLİ, Halaskârgazi Cad. 268/1 40 18 30
" : ÇEMBERLİTAŞ, Darüşşafaka Sitesi No. 303
" : GALATASARAY, Meşrutiyet Cad. No: 24

GALERİLER : BAKIRKÖY, İstanbul Cad. Tınaztepe Çarşısı No. 21
" : KADIKÖY, Bahariye Cad. Onur İş Hanı No. 120
" : SİRKECİ, Hamidiye Cad. Türbe Sokak No. 59
" : FATİH, Fevzipaşa Cad. No. 45